

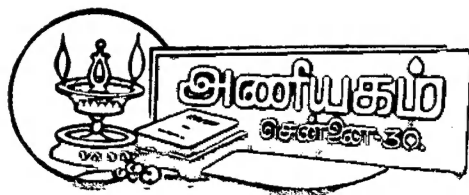
நவீன
தொலிராமன்
ரா.கீ

செல்வம்

நவீன தெனாலிராமன்

பேராசிரியர்
டாக்டர் ரா. சீவரீவாசுவர்
எம். ஏ. எம். லீட். பி. எச். டி.

முதற்பதிப்பு ஜூன் - 1992

1000 பிரதிகள்

பேராசிரியர்

டாக்டர். ரா. சீனிவாசன்

எம்.ஏ.;எம்.லிட்.;பி.எச்.டி

அணியகம்

5, செல்லம்மாள் தெரு,

சென்னை—30

போன்: 611230

விலை ரூ. 10-00

பிறநூல்கள்:

கம்பராமாயணம்	—	20-00
மாபாரதம்	—	20-00
சீவகசிந்தாமணி	—	20-00
திருவிளையாடற் புராணம்	—	20-00

அச்சகம்

ANIYAKAM PRINTERS

16/1 KANDAN STREET, MADRAS —30

முன்னுரை

‘நவீன தெனாலி ராமன்’ என்ற தலைப்பில் நான்கு கதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அனைத்தும் நகைச் சுவை நிரம்பிய கதைகள் ஆகும். முதல்தலைப்பு வானத்து மீன்; அடுத்தது நவீன தெனாலிராமன்; அடுத்தது ராசியான பெயர்; ஈற்றில் இடம் பெறுவது நாரதரின் பூலோக யாத்திரை.

இன்றைய சினிமாவில் கதைகளின் போக்குகளை முதல் கதை விமரிக்கிறது: நடிகை இறந்து விடுகிறாள். நாடே ஒப்பாரி வைக்கிறது. காரணம் அவளை ரசித்தவர்கள் கலா ரசிகர்கள்; கலை உலக இழப்பு என்பதால் இந்த அளவிலா அங்கலாய்ப்பு; அழகி அவள் ஏன் செத்தாள்? யார் கொலை செய்தது? தற்கொலையா படு கொலையா அந்த வகையில் போலீசு நுழைகிறது. எனவே மர்ம நாவலின் சாயல் இதில் இடம் பெறுகிறது.

அடுத்தது நவீன தெனாலிராமன். உதிரியாக எழுந்துணுக்குகளுக்குப் பாத்திரங்கள் இடம் சூழ்நிலை அமைத்துத் தொடர்ச் சித்திரமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. வாழ்க்கையில் சிரிக்கக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும்; அதற்கு அவன் கதை ஓர் எடுத்துக்காட்டு ஆகிறது.

சந்தர்ப்பங்கள் தான் மனிதனை உயர்த்துகிறது. லைட் பாயாக நுழைந்தவன் லைப் பாய் சோப்பில் விளம்பரம் ஆகிப் பின் நடிகனாகி விட்டான் என்பது இன்றைய பேச்சு வழக்கு. இந்தக் கதாநாயகன் சந்தர்ப்பவாதிதான் ஏன் ஒவ்வொருவரும் சந்தர்ப்பவாதிதான். அது இன்றைய வாழ்க்கைச் சூழ்நிலை அவன் எதையும் நகைச் சுவையோடு காண்கிறான்; எடுத்துக்கொள்கிறான். சிரிப்பும் சிந்தனையும் கூடிய கதை இது.

கம்ப்யூட்டர் யுகம் இது எனினும் கந்தபுராணத்தை நாம் மறப்பது இல்லை. தேவலோகம் அடைந்துள்ள மாற்றத்தை நாரதர் கூறுகிறார். பாரத நாட்டில் கலை எப்படி இயங்குகிறது. கடத்தலை வைத்து இராமாயணம் எழுதினார்கள். இன்று அதே சப்ஜக்ட்தான் சினிமாக்கதைகள். இவை காலத்தின் பிரதிபலிப்பு. கடத்தல் வரை வந்தவர்கள் பயங்கரவாதத்தை இன்னும் தொடவில்லை. அப்படித் தொட்ட கதையும் திரைவானில் கண்ட நாரதர் பாரதம் போராடுகிறது; குழப்பத்திலிருந்து விடுபட வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டு கொள்கிறார்.

அவர் ஒண்டிக்கட்டையா பொடி மட்டையா என்பது கேட்கப்படும் வினா; அறிவுரை வேறு அறவுரை வேறு அறவுரை வேறு என்று தெளிவுபடுத்துகிறார். பூமியாத்திரை செய்த அவர் கண்டு கொள்வது ஜனநாயகக் கொடுமை; அதனால் மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நிலைமை; இன்றைய வாழ்க்கையின் சிக்கல்கள் இவற்றை அலசிக் காண்கிறார்.

பாரதப்பிரதமரைச் சந்திக்கிறார் நாரதர். அவரிடம் ஜம்பம் சாயவில்லை. காந்தியம் இன்னும் ஒளிவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கலையில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. அதை அவர் காண்கிறார்.

எழுத்து என்பது பொழுதுபோக்குக்கு உரிய மௌனக் கலை; சிந்தனைக் கதிர்கள் கொண்டது. உள்ளதை உள்ளபடி கூறுவது அல்லாது; அதை வைத்து விளையாடுவதுதான் எழுத்து என்பதற்கு இந்நூல் சான்று பகரும்.

ரா. சீனிவாசன்

வானஞ்சூர் மீன்

(நகைச்சுவைச் சித்திரம்)

காற்றும் மழையும் ஒரு சேர அடித்துக் கொண்டிருந்தது. கும்மிருட்டு; மின்சாரம் அன்று வேலை நிறுத்தம் செய்து விட்டது, காவல்துறையினர் கூட ரோந்து சுற்று வதற்கு அஞ்சினார்கள். அங்கே பேய்கள் உலவுவதாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். அதில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்றாலும் அந்த இருட்டும் காற்றும் மழையும் நம்ப வைத்தது. அவர்கள் கால்கள் அடியெடுத்து வைக்க முடியாமல் பின்னிக் கொண்டன.

சுற்றிலும் மரம் செடிகள், தோப்பு என்றும் சொல்ல முடியாது தோட்டம் என்றும் சொல்ல முடியாது புதிதாய்க் கட்டிய பங்களா; திரைவானம் அள்ளித்தந்த பணம் அதனால் கட்டப்பட்டது; அவள் புதிய நட்சத்திரம், அவளுக்கு இருக்கிற சிறப்பு நடிப்பு என்பதைவிட கவர்ச்சிதான். டியூட் ஆடிவிட்டு வந்த களைப்பு; நடிகன் அவளைக் கிள்ளிவிட்டான்; அதை அவளால் வெளியே சொல்ல முடியவில்லை; அதை எதிர்ப்பதா ஏற்றுக்கொள்வதா என்று தெரியவில்லை. ஒரே வலி; வெளியே சொல்ல முடியவில்லை.

அந்த நோவு அவளுக்கு வேதனையைத் தந்தது; அதற்குக்காரணம் அவள் அழகும் நடிப்பும் தான். அந்த நினைவு அவளை அப்படியே மெய்மறக்கச் செய்தது; அவளுக்குத் தூக்கம் வராவிட்டால் கொஞ்சம் ஓவராக அயிர்தம் அருந்துவது வழக்கம். அன்று குடிக்கவும் மறந்து விட்டாள். வேறொரு மயக்கத்தில் இருந்தாள்; இந்த மயக்கம் அவளுக்குத் தேவைப்பட்டது.

கேரள நாட்டில் இருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட அழகி அவள்; அவள், உடல் அழகு, லாவகம் நெளிவு, ஜீடை மெலிவு, தொடைவலிவு; நடை அழகு; ஒவ்வொரு அசையும் அவள் மற்றவர்களை மெய் மறக்கச் செய்வது போன்று இருந்தது. அந்த அசைவே அவள் வெற்றிக்குக் காரணம். இதழ்கள் இனிமையாகப் பேசின அவள் விட்டுக் கொடுக்கும் சபாவம் உள்ளவள்; அதனால் விரைவில் முன்னுக்கு வந்தவள்.

பணம் வந்ததும் பக்கபலம் கூடியதால் கார் டிரைவர் கெடுபிடி ஆட்கள் சொந்தம் என்று சொல்லிக் கொண்டவர் பாட்டி மாமன் இவர்கள் எல்லாம் படை சூழ ஐட்டி நடந்து கொண்டிருந்தது.

மறுநாள் செய்தி பரபரப்பாயிற்று; முடிய கன்சன் திறக்கவில்லை. பத்திரிகைகள் 'மர்மக் கொலை' என்று ஓரம் கட்டியது தற்கொலையா படுகொலையா என்று முடிவு செய்யப்படவில்லை என்று செய்தி வெளியிட்டது. ரசிகர்கள் துக்கத்திலும் வியப்பிலும் ஆழ்ந்தன. ஒரு கவிஞர்; புதுக் கவிஞர்

‘திரைவானம் மின்னியது! நட்சத்திரங்கள் சிரித்தன
கலையின் இருப்பிடமா நீ நீ கலைக்கு இருப்பிடமா
நிலை கொள்ள முடியாத துயரில் ஆழ்கிறோம்
‘ஊர்வசி நீ’ உறங்கிய கண் திறக்காதது ஏன்?
இதற்குள்ளாகவா நீ மறைய வேண்டும்
விடிவதற்குள் விண்மீன் மறைவது இல்லை
அதற்கு நீ ஒரு புது சரித்திரம் படைத்துவிட்டாய்’

என்று பாடிய கவிதை முன்பக்கத்தில் இடம் பெறவில்லை
நடுப்பக்கத்தில் அவள் படம் ஒருபக்கம் கவிதை மறுபக்கம்
அழகாக அச்சிடப்பட்டுக் கறுப்புநிறம் தீட்டப்பட்டது.

காவல்துறையின் ஆவல் தூண்டப் பட்டது ;
மோப்ப நாய் அனுமதியின்றி உள் நுழைந்தது; திரை
நடிகையை மோப்பம் பிடிக்கும் வாய்ப்பில் அது நிலை
கொள்ளவில்லை. அதற்கு அப்படி ஒரு வாய்ப்பு.
பு.ஐ.ஜி, கமிஷனர், சாதாரண காவலர், இப்படி இவர்
புள்ளி தின்பண்டத்தைச் சுற்றிக்கொள்வதைப் போல் சுற்
றிக்கொண்டனர்; அவர்கள் பிணத்தின் அருகில் வந்து
முகத்தைப் பார்த்தனர். மேக்கப் இல்லாத அவள்
முகத்தை முதன் முதல் பார்க்கிற வாய்ப்பு அவர்களுக்குக்
கிடைத்தது. பார்க்க சகிக்கவில்லை; மறுபடியும் துணி
போட்டு முடினர்.

ரேகை அடையாள நிபுணர்கள் வந்தனர்; அவள்
மார்பு துணி விலக்கப்பட்டது; ஜாக்கெட்டை அவளே
சுழற்றிவிட்டு இருந்தாள். அது சற்றுத் தொலைவில்

கிடந்தது. இது இவர்களுக்கு ஒரு விதமான சந்தேகத்தை உண்டாக்கியது. அப்படியும் இருக்கலாம் 'Rape' என்று சந்தேகித்தனர். மார்பு கன்னி என்று அவள் பெயர் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது. என்னமோ நடந்திருக்கிறது என்று யூகித்தார்கள்; மற்றைய இடங்களைப் பார்க்க அவர்களுக்குத் துணிவு வரவில்லை. அந்த உரிமை போஸ்டுமார்ட்டம் டாக்டர்களுக்கு என்று ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டது.

அன்று இரவு ரோந்துக்குப் போடப்பட்ட காவலர் இருவரும் முதலில் விசாரிக்கப்பட்டனர்.

'நீங்கள் அந்த நேரத்தில் எங்கே இருந்தீர்கள்?'

'அந்த நேரத்தில் பெரிய மழை; டீ கடையை விட்டு வெளியே வரமுடியவில்லை; அவன் ஓசியில் டீ போட்டுக் கொடுத்தான்.'

'அதைக் கேட்கவில்லை'

'நீங்கள் டியூட்டியில் டீ குடிக்கலாமா?'

'காப்பி கிடைக்கவில்லை அதுதான் கிடைத்தது'

'கொலை செய்யும் போது நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தீர்கள்?'

'வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம்'

'அதற்காகவா அரசாங்கம் சம்பளம் தருகிறது'

'கொலை நடக்கும்போது நாங்கள் குறுக்கிட்டால் கொலையே நடக்காது; அப்புறம் நமக்கு வேலையே இருக்காது; தடுப்பது நம் கடமை அல்ல; நடக்கவிட்டு வேடிக்கை பார்ப்பதுதான் நம் டியூட்டி'

“அவர்கள் கத்தினார்களா”

“கத்தினால் அவர்கள் செத்து இருக்க முடியாதே. அப்படி ஒன்றும் குரல் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.”

“நீங்கள் இந்த பங்களாவைச் சுற்றிப் பார்ப்பது உண்டா?”

“தெய்வ தரிசனத்துக்கு பக்தர்கள் காத்திருப்பது போல், நாங்கள் காத்திருப்பது உண்டு”.

‘அதைக் கேட்கவில்லை விஷயத்திற்கு வாங்க’

‘உங்கள் பார்வை இந்த பங்களாவில் படுவது உண்டா?’

‘வைத்த கண்ணை வாங்க மாட்டோம். எங்கு துரதிருஷ்டம் அந்த அம்மாவின் சேலையைக்கூட நாங்க பார்த்தது இல்லை.’

“அந்த நேரத்தில் யார் யார் போவார்கள்?”

“மிஸ்டர் பால்காரர், மிஸ்டர் பேப்பர்காரர்’ மிஸ்டர் வேலைக்காரர்”.

“என்னப்பா மிஸ்டர் போடறே”

‘யாரையும் மரியாதையாகவும் கண்ணியமாகவும் பேசுணும்னு நீங்கதானே சொல்லுவீங்க. அதுக்குதானே மரியாதை வாரம்னு ஒன்னு நடத்துறீங்க

‘ஏன் கேள்வி கேட்க வேண்டியதுதானே?’

‘சந்தேககேசில் யாரையும் உள்ளே தள்ளமுடியாதே’

‘பிரபலமான நடிகை என்றால் யார் வருகிறார்கள் யார் போகிறார்கள் என்பதை ‘நோட்’ செய்ய வேண்டாமா?’

‘கொலை நடக்கும் என்று தெரிந்திருந்தால் கேட்டு இருக்கலாம் எங்களிடம் அவர்கள் சொல்லிவிட்டுப் போகலையே?

‘யார்தான் உள்ளே போனார்கள்? அரைமணி ஒரு மணி நேரத்துக்கு முன்பு.

‘மனிதர்களைக் காணமுடியவில்லை

கார்கள் தான் சென்றன’

‘ஆட்டோ’

அவர்தான் உள்ளே போய்விட்டாரே’

‘யார அது?’

‘ரங்கன் அவரைத் தான் கேட்கிறீர்கள் என்று நினைத்தோம்.

சிறிநிங்கள் டிபார்ட்மெண்டுக்கு வாங்க; சம்பெண்டு செய்கிறேன்,

“ஒசியில் டி குடித்தது.

டீயூட்டியை மறந்து மழையில் நடுங்கிடது

கொலை நடவாமல் இருக்க முன் நடவடிக்கை

எடுக்காதது; இதெல்லாம் ஒழுங்கு நடவடிக்கை

எடுக்கத் தக்கவை”

‘டேய் கோவத்திலே சட்டம் பேசறாரு அவருக்கு ஒரு ‘பாட்டல்’ கொடுத்தால் சரியாய்ப் போயிருவாரு.

‘கொலை நடந்த நேரத்தில் நாய் எங்கே இருந்தது?’

‘எதிர் வீட்டு நாயோடு ரகசியம் பேசிக் கொண்டிருந்தது’

‘எப்படித் தெரியும்?’

‘‘யாரும் இல்லாத நேரத்தில் எதிர் வீட்டு நாயைப் பார்த்துக் குரைக்கும் இதன் குரல் கேட்டு அதாவும் பதிலுக்குக் குரைக்கும். பின்பு இரைத்துக் கொண்டே வீடு வந்து சேரும். அம்மாவை குஷிப்படுத்த மடிமீது புரளும்; அவர்கள் அதைத்தடவிக் கொடுத்து அணைத்துக்கொள்வார்கள் அது அதற்கப்புறம் சூப்புக்குச் சமையலறைக்கு ஓடும்.’

‘நேற்று மாடிக்கு அது வந்ததா’

‘எதிர் வீட்டு நாய் அதைவிடவில்லை’

‘என்ன உளர்ரீங்க’

விடுபட முடியவில்லை,

நாயின் விசாரணை முடிந்தது.

நீ ‘இந்த வீட்டு வேலைக்காரியா’

‘அந்த அம்மா எங்களை அப்படிப் பார்க்கலைங்க’

‘வேலை செய்றது யார்’

‘வேலையா அப்படி ஒன்றும் செய்றதா இல்லையே; சமைப்போம், சாப்பிடுவோம் அம்மாவுக்கும் கொஞ்சம் வைப்போம்’

‘கொலை நடந்த அன்று என்ன செய்து கொண்டிருந்தீர்கள்?’

‘கத்தி தீட்டிக் கொண்டிருந்தோம் கத்தரிக்காய் அறுக்க’.

‘அதைக் கேக்கலை’.

‘நீங்களும் உன புருஷனும் என்ன செய்து கொண்டிருந்தீர்கள்?’

‘அது அவருக்குத்தான் தெரியும்; எனக்குத் தெரியாது’

‘என்ன தெரியாது?’

‘நான் சொல்லக் கூடாது’

‘அதைக்கேக்கலை; சம்பவம் நடந்த அன்று தூங்கிக் கொண்டிருந்தீர்களா முழித்துக் கொண்டிருந்தீர்களா?’

‘அவர் எங்கேங்க என்னைத் தூங்க விடராரு’

‘மேலே கத்தறது கேக்கலையா?’

‘எங்களுக்கு பயமுங்க இங்கே பேய்கள் நடமாடறது உண்டு. வெளியிலேயே வரமாட்டோம்’.

‘அவர்கள் எப்படி செத்து இருப்பாங்க?’

‘பேய்தான் அறைஞ்சிட்டு இருக்கும்’

‘எப்படி சொல்றே?’

‘மனுஷன் அந்த அம்மாவை அணுக மாட்டான்க. அந்த அம்மா அழகிலே அவனவன் சொக்கிப் போவானே தவிர எவனும் அறைய மாட்டான். ‘எப்படி அறைஞ்சால் அவன் மனுஷனா இருக்கமுடியாது; பேயாத்தான் இருக்கமுடியும்’

‘நீ எப்படி சொல்றே?’

‘இதே வீட்டிலே இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்-

னாலே ஒரு சினிமாக்காரி இருந்தாங்க. அவங்க தற்
கொலை செய்துகிட்டாங்க; இந்த வீட்டுக்கு பேய்ப்பங்களா
என்று யாரும் குடி வரலைங்க. யாரும் வாங்கவும் வரலை.

‘இவங்க மட்டும் ஏன் வாங்கினாங்க?’

“விலை குறைவா வந்திச்சு அதனால்தான்.

அந்தப் பேய்தான் அறைஞ்சிருக்கணும் தனக்குப்
போட்டியா இந்த அம்மா நடிக்கறது பிடிக்கலைங்க;
தனக்கு இருந்த புகழை இவங்க வந்து அழிக்கிறது தாங்
கலை; அதனால்தான் அடிச்சுக் கொன்னுட்டுதுங்க’

‘யார் சொன்னது’

‘சொல்றது என்னாங்க நீங்க இதுவரையும் யார்
கொலை செஞ்சாங்கனு கண்டு பிடிக்கலை. அப்ப பேய்
தான் செஞ்சிருக்கணும்.’

அடுத்தது கார் டிரைவர்

“நீ எத்தனை மாசமா இங்கே டிரைவரா இருக்கே

“கார் வாங்கினதிலே இருந்து’

“நீ இங்கே எப்படி வந்தே’

“இதுக்கு நான் பதில் சொன்னா நீங்க சிரிப்பீங்க’

“கேக்கற கேள்விக்கு பதில் சொல்லு’

“நீங்க எப்படி வந்தீங்க’

“மெயின் ரோடு வழியாக’.

அவன் சிரித்தான்.

“ஏன் சிரிக்கிறே’

“நீங்கதான் பதில் சொல்லீட்டிங்களே”

“அது இல்லே எப்படி வேலைக்குவந்தே”

“இந்த அம்மா நடித்த படம்னா எனக்கு உயிர் அவங்களைப் பார்க்கணும் அவங்களோடே, பேசணும் முடிஞ்சா அவங்களோடேயே இருக்கணும்னு ஆசை.

“என்னடா உளர்றே”

இது போல எத்தனையோ பேர் உளர்ரதை நான் பார்த்து இருக்கிறேன் நான் விதிவிலக்கு இல்லே”

“யார் உன்னை சிபாரிசு செய்தது”

“நான் கொஞ்சம் அழகா இருக்கேன்னு...

“என்னடா உளர்றே”

“அவங்களுக்கு அழகா இருக்கிற ஆம்பளைங்க எவ்வளவு பிடிக்கும். பொம்பளைங்க இவங்களைவிட அழகா இருந்தால் பிடிக்காது?”

“உனக்கு எப்படித் தெரியும்?”

“டிரைவர்! எப்படி, அந்த ‘பொம்பளை?’

“உங்க கால்லே கட்டி அடிக்கணும் என்பேன். உடனே அவங்களுக்கு உச்சி குளிர்ந்துடும்”

“அவங்க புகழ்மேல் மயங்குவாங்களா?”

“நீங்க சினிமாத் காரங்களைப் பார்த்ததே இல்லைன்னு தெரியுது யார் எப்படி நினைக்கிறாங்க அதுதான் அவங்க நினைப்பு யோசனை”

“அன்னைக்கு ஸ்டுடியோவிலிருந்து உன் காரிலே தானே வந்தாங்க”

“என் கார் இல்லை, அம்மாவின் காரிலே. நான்

டி.ரவரர்.

‘அதுதான் நீ ஓட்டி வந்த காரிலேன்னு கேட்டேயே.
மேய்.

‘ஆமாமுங்க’

‘கூட யாராவது வந்தாங்களா’

‘யாரும் இல்லைங்க’

‘உன்னோடே பேசினாங்களா’

‘முருகு! நீ ரொம்ப அழகா இருக்கே என்றாங்க.

‘உன் பேர் என்ன?’

‘சந்தர்’

‘பின் ஏன் முருகு என்று கூப்பிட்டாங்க?’

‘அழகு தமிழிலே பேசினும்னு ஒரு சின்ன ஆணை’

‘நீ அழகா இருக்கே என்று சொன்னாங்க’

‘உங்க சாப்பாடுங்க’ என்றேன்.

‘நீ இன்னைக்குச் சாப்புட்டுட்டு ருமுக்கு வந்திடு’னு
சொன்னாங்க.

‘எதுக்கு’

‘அதிருஷ்டம் காத்திருந்தது’

‘என்ன உன்னை.....

‘நாளையிலே இருந்து நீ வேலைக்கு வேணாம்னு
சொல்லிட்டாங்க’

‘எதுக்கு?’

நான் ரொம்ப அழகா இருக்கேனாம். அவங்களைக்
கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியலையாம். நான் இருந்
தால் அவங்க மூட் கெட்டுப்போகச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படு

மாம். எனக்குச் சீட்டுக் கிழிச்சிட்டாங்க?

‘அதனால் நீ கோவத்திலே...!’

‘தீர்த்துக் கட்டிட்டேனுங்க’

‘நன்றி கெட்டவன்யா நீ’

‘தொழிலாளி எல்லாம் அப்படித்தானுங்க. கொடுக்கிற வரைதான் எசமான் மரியாதை எல்லாம். கெடுக்க ஆரம்பிச்சால் அவன் மிருகமா மாறிடுவாங்க.’

‘அப்படின்னா குற்றத்தை ஒப்புக்கிறயா?’

என்ன குற்றத்தை?!

‘கொலைக் குற்றம்’

‘கொஞ்சம் குறைக்கலாமே?’

‘அதெல்லாம் பின்னாலே பேசிக்கலாம். ஏறு வண்டியிலே’

அடுத்தது அவள் அம்மா.

‘நீங்கதானே அவங்க அம்மா?’

‘அவனைப் பெற்றவள்’

‘நீங்க என்ன சொல்றீங்க’

‘நான் அப்பவே சொன்னேன். பேய் திரியும் வீடு என்று சொன்னேன் கேட்கலை.’

‘உங்க பெண்ணை சந்திக்கிறவங்க யார் யார் என்று சொல்லமுடியுமா?’

‘என்கிட்டே சொல்லிட்டா பழகறா எவன்எவனே வருவான். சிரிக்கிறதுக்கு வேறு இடம் கிடைக்காட்டால் இங்கே வந்து இருப்பாங்க கேட்டால் நீ அம்மாவா என்று

மேவலப்படுத்தி உட்காருணும்பாங்க.

‘இப்பொழுது ரசிகப் பெருமக்கள்’ என்ன சொல்கிறார்கள்?’

‘அவள் எப்படி செத்தாள்?’

‘யாரோ கூட இருந்துதான் சதி செய்திருக்கிறார்கள்’ என்கிறார்கள்.

‘உன் மகள் இறந்தது உங்களுக்கு அதிர்ச்சியைத் தரலையா’

‘சந்தோஷத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது’ பத்திரிகைக்கு இந்தச் செய்தியைக் கொடுங்கோ சந்தோஷப்படுவாங்க’

‘இந்தக் கொலையிலே உங்களுக்கு உடந்தையாக யாரோ இருக்கிறார்கள் என்று சொல்றேன்’

‘தப்பா சொல்றீங்க நான்தான் கொலைசெய்தேன்;

‘காரணம்!’

‘அவள் டிரைவரோடு தொடர்பு கொள்ளுது எனக்குப் பிடிக்கலை’

‘அவன்தான் இல்லைன்னு சொல்றானே’

‘உண்டு என்று அவன் சொல்வானா?’

‘நீங்க என்ன சொல்றீங்க’

அவள் நடத்தை எனக்குப் பிடிக்கலை’

‘எப்படி சொல்றீங்க?’

‘அதைப் பின்னாலே கோர்ட்டிலே சொல்றேன்

‘இதை நாங்க நம்பமுடியாது.’

இது ஒரு காரணமாக இருக்காது ஏதோ மறைப்
பிடுங்க. நீங்க கொலை செய்திருக்க முடியாது.

‘இல்லை நான்தான் கொலை செய்தேன்’

‘உங்களுக்குப் பைத்தியமா புடிச்சிருக்கு?’

‘நான் சொல்றேன் நான்தான் கொலை செய்
தேன். நம்பமாட்டேன் என்கிறீங்க’

‘கொலை செய்வதக்கு ஒரு மோடிவ் இருக்கணும்
இதை ஒரு மோடிவ்வாக ஒப்புக கொள்ள முடியாது’

‘சரி நான் கொலை செய்யலை’

அதுவும் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது’

‘கேக்கற கேள்விகளுக்கு மட்டும் பதில் சொல்லுங்க

‘வேறு எதுவும் சொல்லக்கூடாது’

‘சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களைப் பேசக் கூடாது’

‘இது தற்கொலையாக இருக்கக் கூடாதா’

‘அதற்கு வாய்ப்பு இல்லை’

‘எப்படி சொல்றீங்க’.

‘நினைச்சதைச் சாதிப்பாள்;

‘யுரையாவது காதலித்தது உண்டா’

‘ஒரு முறை; அவன் மலைநாட்டுக் காரியைக் கல்யா
ணம் பண்ணிக்கிட்டான் அதுக்கப்புறம் காதலிக்கறதையே
விட்டுட்டாக.

‘கல்யாணம் எதுவும் நடக்கலையா?’

‘அமெரிக்காவிலே இருந்து யாரும் வந்து கேக்கலை;
அதுக்குத்தான் காத்துகிட்டிருக்கோம்

‘ஏன் இந்த நாட்டிலே யாரும் இல்லையா?’

‘அவங்கதான் நீ அப்படி இப்படின்னு கேட்டுத்
தொலைக்க மாட்டாங்க’

‘நாட்டுப் பற்றே உங்களுக்கு இல்லையே’

‘உலகப் பற்று அதிகம்’

‘சரி யார் மேலேதான் சந்தேகம்’

‘இது, பேய்லீடு; எல்லாரும் பேய்தான் யார்
வேனுமானாலும் கொலை செய்திருக்கலாம்

‘தெளிவாகச் சொல்லுங்க’

‘நான்தான் கொலை செய்தேன்’

‘சரி ஏறுங்க வண்டியில்.’

3

செய்தித்தாளில் பரபரப்பாக அச்ச ஏறியது டிரை
வர் சுந்தரம் என்ற முருகு என்பவர் நடிகை ஊர்மிளாவைக்
கொலை செய்தார். ‘ரேப்’ செய்ய முயற்சி செய்து
இருக்கிறார். அவள் எவ்வளவோ மன்றாடி இருக்கிறாள்.
அவன் அவள் கழுத்தை முறித்துக் கதறகதறச் சித்திரவதை
செய்து கொலை செய்திருக்கிறான் அவனே தான்
கொலை செய்ததாக வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறான்.
நடிகையின் தாயார் தான் தான் அவனைக் கொலை
செய்யச் சொன்னதாக வாக்குமூலம் தந்திருக்கிறான்.
நடிகையின் நடத்தையில் நம்பிக்கை இல்லாததால் தாய்
மகனைக் கொலை செய்யத்தூண்டினாள் என்று விசாரம்
தரப்பட்டது.

இது பற்றிப் பரபரப்பாக ஸ்டுடியோவில் பேசப் பட்டது.

‘டிரைவர் எல்லாம் வயசானவங்களாக இருக்கணும்’

‘வண்டியைப் பார்த்து ஓட்டணுமே’

‘அவர்கள் நிதானமாக ஓட்டுவார்கள்’

‘அதுக்குத்தான் self டிரைவிங்க வேணும் என்கிறது

‘அதைவிட - ஒருத்தரைக் கலியாணம் பண்ணிகிட்டு அந்த வேலையை அவரிடம் ஒப்புவித்து விடலாம்’ என்று எதிலும் ‘பால்’ கலந்து பேசும் சுபாவம் படைத்த துணை நடிகை அன்று சொல்லிச் சிரிப்பு உண்டாக்கினாள்.

அந்தப் பேச்சில் புதிய நடிகை ஒருத்தி வந்து கலந்து கொள்கிறாள்.

“நீங்க எங்கே போறிங்கு”

“ஷூட்டிங்குக்கு”

“படமா?”

‘அவங்க விட்டதிலே இருந்து முடிக்க என்னை Book பண்ணி இருக்காங்க. Call Sheet கொடுத்திருக்கிறேன்’

“அது எப்படி முடியும்”

‘கதைக்காக சினிமாவில்லை.

‘புதிய திருப்பம் ஏற்படுத்த முடியும். கதாநாயகி இறந்து விடுகிறாள். அவள் தூக்க மாத்திரை சாப்பிட்டதால் இறந்து விடுகிறாள். அவளுக்குத்தான் கணவன் நடத்தையில் சந்தேகம் வந்து விட்டது. தான் தவறிப் போய் கற்பு இழந்தாலும் பரவாயில்லை, கணவன் தவறக் கூடாது என்பதில் அவள் விடாப்பிடியான கொள்கை

வைத்திருந்தாள். அவன் பூனைக்கு வாங்கி வைத்த பூவை யாரோ ஒரு பூங்கோதைக்கு என்று தவறாக நினைக்கிறான் மாத்திரை. விழுங்கியபிறகு உண்மை தெரிகிறது. அதற்குள் மருந்து வேகமாக வேலை செய்து விட்டது. மற்றமருந்துகளில் கலப்பு உண்டு; இதில் மட்டும் இருப்பது இல்லை.

இது கதையின் தொடர்ச்சி. அதற்குப் பிறகு சுவளைத் தூக்கிச் சுவரில் மாட்டித் தொங்கவிட்டான். கவாமிக்குப் போடும் மாலைமை இந்தச் சிவகாமிக்குப் போடத் தொடங்கினான். அவள் ஒரு குழந்தையை முதல் மணவனுக்குப் பெற்றெடுத்து அநாதை இல்லத்தில் விட்டு வைத்திருந்தாள் என்பது அவள் செத்த பிறகுதான் உண்மை தெரிந்தது. அந்தக் குழந்தையைத் தேடிக்கொண்டுவந்து, அவள் நினைவாக அந்தக் குழந்தையை வளர்க்கத் தொடங்கினான். அந்த அனாதைக் குழந்தை அம்மா வேண்டும் என்று அடம் பிடித்தது.

எந்தக் கடையிலும் அம்மா விலைக்குக் கிடைக்கவில்லை; அவனுக்கு மறுமணம் செய்து கொள்ள ஆரைதான். அதை வெளியே காட்டிக்கொள்ளாமல் குழந்தைக்குத் தாயாக ஒருத்தியைத் தேடினான். அந்தப் புதிய பாத்திரத்தை இந்தப் புதிய நடிகை ஏற்க முன்வந்தாள். அவள்தான் இந்த நடிகை.

“நீங்கள் தாயாக நடிக்க எப்படி ஒப்புக் கொண்டீர்கள்?”

“நாம் ஒப்புக் கொண்டா தாயாகிறோம். ‘வந்து அடைகிறது’ என்று நயம்படப் பேசினாள்.

அனைவரும் சிரித்தார்கள்

‘PILLS’ என அவசரமாக ஒருத்தி இடை மறித்தாள்.

‘கவர்ச்சி சரிந்து விடும்; தாய்மை சரியாது’ என்றாள் புது நடிசை.

‘சிலருக்கு அப்படி’ என்றாள் பில்ஸ் நடிசை.

‘அவள் பேசிய சரிவு எது’ என்று தெரியவில்லை.

‘ஹீரோயின் நடிசையர் நிலைக்க முடியாது. எவளாவது காலேஜிலே ஒழுங்காப் படிக்க முடியாதவள் கலைக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்ள வருவாள்; பழைய நடிசை அதோ கதிதான். இதுபோல் புதுமுகங் கிட தாய்க்கு வருவதில்லை’ என்று காரண காரியம் கூறினாள்.

ஊர்மிளா இல்லாதது அந்த ஸ்டூடியோவுக்கே களை இல்லாமல் போய்விட்டது. ‘ஊரு ஊரு’ என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டே இருப்பார்கள். ஊரை விட்டு மட்டுமல்ல அவள் இந்த உலகைவிட்டே போய்விட்டாள். இந்த துக்கம் ஒவ்வொருவர் நெஞ்சையும் அடைத்துக் கொண்டு இருந்தது.

லைட்பாய்க்கு இப்பொழுது கையோட வில்லை, கால் ஓடவில்லை; அவளுக்கு லைட் அடித்த கை மற்ற ஒரு புதுமுகத்துக்கு அடிக்க அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லையாம். இப்படி அவன் பேசிக் கொள்கிறானாம்; முகம் Touch up பண்ண பக்கத்தில் நிற்கும் ‘பார்ய்’ அவனுக்கு மற்றொரு முகத்தை Touch செய்ய விரும்ப

மில்லையாம். Makup-man அவர் கை மறுபடியும் இவ்வளவு அழகாக இனி யாருக்கு மேக்கப் செய்யப் போகிறோம் என்று ஏங்கிக் கொண்டிருந்ததாம். இப்படி ஒவ்வொரு துணைத் தொழிலாளியையும் தவிக்க விட்டுவிட்டு அவள் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டாள்' என்று பேசிக் கொள்கிறார்கள்.

அங்கேயும் போலீசு தன் வாலை நுழைக்க ஆரம்பித்தது. போலீஸ் அதிகாரி வீட்டில் இப்படி ஒரு 'டைலாக்' பேசப்பட்டது.

'ஏனாங்க சுந்தரத்தைத்தான் அரேஸ்டு பண்ணிட்டாங்களே மறுபடியும்?...'

'இதுதான் எங்க டெக்னிக். சினிமாவிலே 'ரூப்' போடறாங்களே அது மாதிரிதான் இந்த சுந்தரம், இன்னும் அவள் அம்மா இவங்க எல்லாம். அவர்கள் குற்றவாளிகள் என்று தம்மைத் தாம் சொல்லிக் கொள்கிறார்களே தவிர இன்னும் நாங்கள் குற்றவாளிகள் என்று கோர்ட்டில் நிறுத்தவில்லை. ஏழைகள் துணிந்து இவ்வளவு பெரிய குற்றத்தைச் செய்ய மாட்டார்கள். இது மேல் மட்டத்து விவகாரமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். உண்மைக் குற்றவாளி கிடைக்கிறவரை ஆவர்கள்தான் குற்றவாளிகள்.

'ஆணைத் தூக்கில் போட்டு விட்டால்'

'பயப்படவேண்டியதில்லை. நம் நீதிமன்றங்கள் நீதி வழங்கவில்லை என்று குறை கூற முடியாது; நிதானமாக வழங்கும் அவசரப்பட்டு எந்தத் தீர்ப்பும் வழங்காது. எந்தக் கொலை வழக்கும் ஏழு வருடத்திற்குக் குறையா

மல் நடக்கிறது இல்லை; அதுக்கப்பறம் இருக்கிறது கருணைமனு. 'டுப்' இல்லாமல் படம் எடுக்க முடியாது; டொஞ்ச நாளைக்கு அவன் கஷ்டப்பட வேண்டியதுதான். நாங்கள் வெளியே விட்டாலும் அவர்கள் விட்டுப் போவ தாக இல்லை.

'குற்றம் செய்யாதவர்கள் தண்டிக்கப்படுவது அநி யாயம்தானே'

'இப்பொழுது செய்யாமல் இருக்கலாம், அந்த நோக்கம் அவர்களுக்கு இருந்திருக்கிறது, அதை அவர்களே ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்'

'அவன் கொலை செய்யாமல் இருக்கலாம்; ஆனால் அவனுக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்திருந்தால் அவனை வம்புக்கு இழுத்து இருக்கமாட்டான் என்பது என்ன நிச்சயம்?'

'உங்கள் தருக்கம் சரியாக இருக்கலாம்; ஆனால் உண்மைக்குப் புறம்பானது.'

'குற்றம் செய்தவர்களைத்தான் தண்டிக்கவேண்டும் என்பதில்லை குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்கலாம். இது தான் எங்கள் வழக்கம்'.

போலீசு அதிகாரிக்கும் அவர்களை வீட்டில் அதிகா ரம் செய்யும் அவர் மனைவிக்கும் நடந்த தருக்கவாதம் இது.

அந்த அம்மையாருக்கு 'மவுன ராகங்கள்' படம் நினைவுக்கு வந்தது.

'கார்த்திக்' அப்பொழுது தவறு செய்யவில்லை. என்றாலும் முன் தவறு செய்திருக்கிறான். தண்டிக்கப்பட வேண்டியவன்தான் என்று சமாதானம் அடைகிறார்.

ஸ்டுடியோவுக்குள் போலீஸ் ஜீப் நுழைகிறது. மூடிய கதவு திறக்கப்பட்டது, 'ஊரைப்' பற்றித்தான் விசாரிக்க வந்தார்கள்' என்று பேசு ஆரம்பித்தார்கள்.

'நேரே புரொடியூசர் அறைக்குள் அதிகாரி நுழைகிறார். அவருக்கு வியப்பாக இருந்தது'.

"வாங்க சார் காஃபி, ஓவல், ஜூஸ், இது திரைஅரங்கப் பரிபாஷை.

'ஒன்னும் வேண்டாம் இப்பத்தான் சாப்பிட்டு வந்தோம்' முதல் பொய் அது.

'Hot' ஏதாவது

'Cool' ஆகிவிட்டது என்று நினைக்கிறீங்க

இன்னும் குடு தணிய வில்லை' அவர் பாஷை அது.

'டிரைவர் சுந்தரத்தை வெளியே விட்டு விட்டீர்களா?'

'இல்லை'

'பின் மூன்றாவது ஆள் யாராவது தேவைப்படுகிறதா? யார் வேண்டும் சொல்லுங்க அனுப்பி வைக்கிறோம்'

"நீங்கதான் வேண்டும்"

புரொடியூசருக்குப் புதிராக இருந்தது.

'அவன் இன்னும் ரிலீசாகவில்லையா?'

'அவன் ரிலீசாகத்தான் இந்த முயற்சி'

'வேறு யார் மீதாவது சந்தேகமா?'

'சந்தேகப் படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்குத்தான் வந்தோம்'

‘ஊர்மிளாவின் நடத்தை எப்படி?’

‘சிறந்த நடிகை; ஷோபாவே மறுபிறப்பு’ எடுத்து வந்திருப்பது போல் ஒரு சாயல்’.

‘இரண்டு நடிகைகளின் முடிவும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறதே! உங்களுடைய யுகம் என்ன?’

‘இது படுகொலை; அது தற்கொலை’

‘வெளிப்பட்டு விட்டால் படுகொலை; அதுவே மறைக்கப்பட்டு விட்டால் தற்கொலை. இதுதான் இரண்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசம்’.

‘அவள் மறைவினால் உங்களுக்கு இழப்பு அல்லவா?’

“திரை உலகத்துக்குப் பெரும் இழப்புதான். ஆனால் எங்களுக்கு இல்லை. ஈடுசெய்ய உடனே இந்தக் டல்லாரிகள் இருக்கின்றன. இன்ஜினியர் படிக்கும் பெண்கள் எல்லாம் தாவிக்குதிக்கக் காத்துக் கிடக்கிறார்கள். மெடிக்கல் காலேஜ் வேணுமா சட்டக்கல்லூரி வேணுமா இப்ப எல்லாம் நாங்கள் தேட வேண்டிய அவசியமே இல்லை; அவர்களே எங்களைத் தேடி வருகிறார்கள்”

‘தனிப்பட்ட முறையில் உங்களுக்கு எந்தத் தாக்கமும் ஏற்படவில்லையா’

‘ஏக்கம் ஏற்பட்டது உண்டு; தாக்கம் இல்லை; அதை சரிப்படுத்திக் கொண்டோம்.

ஒரு நடிகை அகாலமரணம் அடைகிறாள். இது போலீசுக்கு மர்மக் கொலை. பத்திரிகைகளுக்கு, ரசிகர் வர்களுக்கு வாசகர்களுக்கு ஒரு செய்தி; எங்களுடைய

கதாப்பாத்திரம் சாகிறார்; கதையை மாற்றுவதற்குச் செய்ய வேண்டிய அடுத்த ஏற்பாடு என்ன என்பதில் ஈடுபடுகிறோம்.

‘உங்கள் தொழில் பயங்கரமாக இருக்கிறதே’ -

‘அரசியலைப் போன்றதுதான்; இவர் இல்லாவிட்டால் ஒன்றும் நடக்காது என்று பேசிக் கொள்வார்கள். தேர்தலில் அவர் மண்ணைக் கவ்வுவார்; அடுத்த தலைவரைப் பற்றிப் புகழ்வார்கள்; இது அரசியல்; அதைவிட வேகமானது திரையுலகம்; ‘புது முகம்’ எதிர் பார்க்கும் ரசிகர்களுக்கு ஒரு நடிகையின் மரணம் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்துவது இல்லை.

“திரைப்படக் கவிஞர் ஒருவர் ‘விண்மீன் விழுந்து விட்டது’ என்று கதறி அழுது இருக்கிறாரே’

‘அது அவருடைய திரைப்படத்துக்குத் தலைப்பு’

‘உங்களுக்கு இதயமே இல்லை’

“இல்லை என்றுதான் மருத்துவர்களும் சொல்கிறார்கள். கல்லுக்குள் ஈரம் படம் பார்த்திருக்கிறீர்களா’

‘பாரதி ராஜாவுடையதுதானே’

‘அதுதான் சினிமாக்காரன்’ அவன் சுக துக்கங்களைத் தோற்றுவிப்பவன்; அவன் சமநிலையில்தான் இருப்பான். கோடிக் கணக்கான பணம் கொட்டி இரைப்பான், வாரி எடுக்க முடியாமல் தூக்கி எறியப்படுவான். ஒன்றுமில்லாமல் ஆரம்பிப்பான்; ராஜேந்தர் நடை போட்டு ஓகோ என்று உயர்வான். கோபுரம் மண்மேடு ஆகும்! குப்பை கோபுரம் ஆகும். காரண காரியம் அமையாத தொழில் இது. நாங்கள் கதையை நம்பிப் படம்

எடுப்பதே இல்லை; கதை எங்களை நம்பித்தான் உருவா
கிறது. Artist தான் எங்களுக்கு உயிர்; அவர்கள் தான்
எங்கள் பேச்சு. நடிகர்களுக்கு எல்லாம் பஞ்சம் இல்லை
உன்மீது முன்னுக்கு வர முடியாது என்று அறிந்த இளை
ஞர்கள் இங்கேதான் வந்து முட்டிக் கொள்வார்கள்.
எம்ப்ளாய்மெண்டு எக்ச்சேஞ்ச் இரும்புக்கதவு; இது
கண்ணாடிக்கதவு; இரண்டிலும் உள்ளே நுழையமுடி
யாது; ஆனால் உள்ளே கவர்ச்சிகரமான தோற்றம் இருக்
கிறது; ஒகோ என்று சம்பாதிக்கலாம் என்று வருவார்கள்;
நடிகர் தடிகையர் சிரிப்பு அமார்க்களத்திலேயே மயங்கி
விடுவார்கள். இவர்களைப் பேட்டி காணப் பத்திரிகை
யாளர்கள் வீடியோப்பட ஏக்நாட்கள் பேனர்கள் விளம்
பரம்; எங்களுக்கு வாழ்க்கை இருட்டடிப்புததான் இதிலே
இறங்குறவர் எழுபது பேர் என்றால், ஏறி இறங்காதவர்
ஏழு பேர்தான்'

‘உங்களை லெச்சர் அடிக்க வரச்சொல்லலை.

உங்க ‘Artist’ எப்படிப்பட்டவர்கள் என்றுதான்
கேட்க வந்தோம்.

‘தனிப்பட்ட வாழ்க்கையை விமரிசனப் படுத்துவது
நாகரிகம் அல்ல’

‘வீதிக்கு வந்தபிறகு விமரிசனத்துக்கு ஆளாக வேண்
டியது தான்’

‘யாரோடு அவள் நெருங்கிப் பழகுவாள்’

‘அம்மாவோடு’

‘கலியாணமாகாத எந்தப் பெண்ணும் அப்படித்
தான்; அடுத்தபடியாக’

‘அப்படி யானையும் குறிப்பிடமுடியாது. அவர் களுக்கு யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ நெருங்கிப்பழகு வார்கள்; ஆனால் நெருங்கவிட மாட்டார்கள். நேசிப் பார்கள்; தம்மை இழக்கமாட்டார்கள்.

‘தத்துவம் பேச வரலை. சத்தியம் காண வந்தோம்’

‘நீங்கள் திரைப் படத்துக்குக் கதை வசனம் எழுதித் தோல்வி அடைந்திருக்க வேண்டும் என நினைக்கிறேன்.

‘எப்படிச் சொல்கிறீர்?

‘எதுகைமோனை செயற்கையாக இருக்கிறது அதை வைத்துத்தான்’

‘தாக்குகிறீரா தாக்குகிறீரா தெரியவில்லை’

“உங்களைப் போன்றவர்கள்தான் திரைப் படத் துக்கு வரவேண்டும் என்பது எங்கள் ஆசை’

“ice வைக்கிறீர்; nice ஆகப்பேசித் தப்பிக்கப் பார்க்கிறீர்.

உங்களுக்கும் ஊர்மிளாவுக்கும் உறவு உண்டு’ என் கிறோம்.

‘அவள் என் மகனுக்கு மாமன் மகள்; அவனுக்கு அவளைக் கட்டிவைக்கப் பேரகிறேன். நீங்க ஒண்ணு’

“உறவு அல்ல தொடர்பு நீங்கள் அவளைத் தொடடது உண்டா”

‘தொட்டது உண்டு; ஆனால் அவள் கெட்டது இல்லை’

‘காரணம்?’

‘வயசு தான்’

‘சம்பவத்தன்று நீங்கள் அவள் வீட்டுக்குப் போனது உண்டா?’

‘குளிக்கச் சென்றது உண்டு. ஆனால் சேறு பூசிக் கொள்ள வில்லை’

‘சந்தனம் பூசிக் கொண்டீர்களா?’ என்று கேட்கிறேன்.

‘எனக்குச் சிரிப்பு தேவைப்பட்டது; அதற்காக அங்குப் போவது உண்டு’.

‘வீட்டில் உங்க மனைவி இல்லையா?’

‘இருக்கிறாள். அவள் என்னை அழ வைக்காமல் இருந்தால் அதுவே அதிகம்’

‘சிரிப்பதற்கா வா அங்குப் போவார்கள்’

‘உங்களுக்கு இப்ப புரியாது; வயது ஆகட்டுது தெரியும்’

‘அவளைப் பார்த்தீர்களா? அவள் சிரித்தாளா?’

‘அவள் சீரியசாக இருந்தாள்’

‘என்னதான் சொன்னாள்?’

‘நடிப்புக்கு முழுக்குப் போடப் போகிறேன்’ என்றான்.

‘காரணம் என்ன?’

‘அவள் திருமணம் செய்து கொள்ள நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கிறாள்’ என்பதுதான் அதற்குக் காரணம்.

‘சரி தொழிலுக்கு வருவோம்’

‘அவள் நடிகர்களோடு கோவாபரேடிவ் பண்ணுவாளா’

‘ஆபாசமான கேள்வியா கேக்கிறீங்களே’

‘நடிப்பில் கேட்கிறேன்’

‘இவள் ஆடுவாள்; அவர்கள் நடிப்பார்கள்’

‘அப்படின்னா எனக்கு ஒன்னும் புரியலையா?’

‘டியூட் என்பதே அப்படிதாங்க. பெண்கள் நாட்டியம் கற்றவர்கள்; ஒழுங்காக ஆடுவார்கள். ஓரிரு நடிகர்கள் தவிர மற்றவர்கள் கோமாளித்தனமாக ஆடுவார்கள். மற்ற தொழில் விவரமெல்லாம் டைரக்டருக்குத்தான் தெரியும். அதோ வெய்யிலில் மண்டையைப் போடுகிறாரே அவர்தான் டைரக்டர்.’

‘என்னங்க இது டைரக்டருக்கு சின்னவயசா இருக்கே’

‘வழுக்கை அவ்வளவுதான்; இது தொழிலுக்கு அடையாளம்’

‘தலையிலே தொப்பி எதுக்குங்க?’

‘உங்களைப் போலத்தான். யாராவது கல் எறிந்தால் அடிபடாமல் இருக்கத்தான்’

‘கல்லா!’

‘படம் தோல்வி அடைந்ததில் முதலில் தாக்கப்படுவது டைரக்டர்தான். அவன் மட்டும் கண்களே படட்டும் டாப் கழற்றிடுறேன் என்று பேசிக்கொள்வதை நீங்கள் கேட்டதில்லையா? படம் வெற்றி பெற்றதால் நடிகருக்குப் புகழ். தோல்வி அடைந்தால் டைரக்டருக்கு இகழ். இது தொழில் பண்பாடு.’

வசனகர்த்தா ஏடும் கையுமா ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்.

‘அது என்னங்க கையிலே?’

‘வசனம்’

‘என்ன விசனமாக இருக்கிறீர்?’

‘நடிகையின் மரணம்தான் காரணம்’

‘தமிழிலே அழகாப் பேசுவாங்க. தமிழன்னை ஒரு தவப்புதல்வியை இழந்து விட்டாள்; அதற்காகத்தான் வருந்துகிறேன்.’

‘நடிகை ஊர்மிளாவை உங்களுக்குத் தெரியுமா?’

‘அவர்களைப் பேசவைக்கிறதே - நான்தான். ஊர்வசிகூட இவங்ககிட்டே வந்து பிச்சை எடுக்கணும்’

‘முந்தானை முடிச்ச ஊர்வசியா?’

‘இல்லை. இந்திரலோகத்து ஊர்வசி’

‘அவங்க இங்கே வந்தது உண்டா?’

‘அங்கே டான்சு ஆடி அலுத்துப் போச்சு புது மார்க்கட்டுத் தேடி இங்கே வந்து மூர்மார்க்கட்டுப் பக்கம் வந்தாங்க; அது இருந்த இடமே தெரியாமல் மறைந்து போச்சு; அங்கே இருந்த ‘பிக்பாக்கட்டுங்க’ எல்லாம் என்ன ஆனாங்க என்று கேட்டாங்க; விசாரிச்சாங்க; யாரும் சரியாக பதில் சொல்லலை’

‘அப்புறம் திரும்பிப் போயிட்டாங்களா?’

‘அவங்களைக் கேக்காமலே ஆட்டோக் காரன் கோடம்பாக்கத்துக்குக் கொண்டு போய்விட்டுட்டான்’

‘ஏன் அப்படி?’

“உருப்படியா சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன்லே இருந்து வந்தால்...கேக்க வேண்டியதில்லை அவங்களுக்குத் தெரியும் இது கோடம்பாக்கம் கேசுதான் என்று”

“நடிக்க சான்சு கேட்டாங்க இவங்களைப் பாரு அவங்களை பாரு என்று சொன்னாங்க. யாரும் இவங்களை பார்க்கிறதா இல்லை. டிஸ்கோ சாந்தி வீட்டுக்கு பிஸ்கோட் பாக்கட் வாங்கிக்கிட்டுப்போய்ப்பார்த்தாங்க”

‘பிறகு என்ன ஆச்சு’

உனக்குத் ‘துண்டுபீடி வருமா’ என்று கேட்டாங்க.

‘குச்சி பூடிதான் தெரியும்’ என்றாங்க;

‘இங்கே ‘துண்டு பீடிக்குத்தான்’ சான்சு; பேசாமல் வந்தவழி பார்த்துகிட்டு போங்க’ என்று சொல்லிட்டார்.

‘டி.வி-யிலே சான்சு கிடைக்கும் 10 மணிக்கு மேலே ஆட வைப்பாங்க’ எல்லோரும் தூங்கற நேரம் ‘அதனாலே உங்களுக்கு தெரியுமா சான்சு தருவாங்க’

‘அப்புறம்’

Air port-ல் ரம்பையைச் சந்திச்சாங்க’

‘என்னடி இங்கே என்ன பண்ணே’

‘AIR HOSTESS ஆ இருக்கேன் நமக்கெல்லாம் இங்கேதான் சான்சு; Sheded Class list-லே எனக்கு இடம் கிடைச்சது’

‘அதென்னடி அது’

‘நாம் பின் தங்கியவர்கள் என்று, சேர்த்து இருக்காங்க’

‘காலம் காலமாக தேவ லோகத்திலே தனி மனிதனுக்காக ஆடி உழைத்துக் கரை ஏறாதவர்கள் என்பதால் ஷெடியூல் Caste-லே சேர்த்து இருக்காங்க.’

‘too late விகவாமித்திரர் படம் எடுத்து முடிச்சிட்டாங்க’

‘என்னய்யா கதை அளக்கறே’

‘நீங்க producer இல்லையா’

‘போலீசு’

‘நசீருக்கு பிறகு போலீசு நடிப்புக்குப் புதுமவுசு ஏற்பட்டுப் போச்சங்க,’

‘நடிகர் இல்லை; போலீசு அதிகாரி’

‘ஓ! கொலை கேசா’

‘நடிகை ஊர் மிளாவை யார் கொலை செய்தது’

‘கொலை செய்தது யார் என்று தெரியாது அதற்குக் காரணம் நாங்கதான்’

‘என்னய்யா உளர்ரே’

‘திரைப்படமே பார்க்கிறது இல்லையா அதிலே கொலை செய்றது எப்படி கொள்ளை அடிக்கிறது எப்படி என்று சொல்லிச் கொடுப்பதே நாங்கதான்’

‘பயங்கர வாதியா இருப்பே போல இருக்கே’

‘நக்சலைட்டு செய்ற பிரச்சாரத்தையிட தீமைகளை விவரிச்சிக் காட்டுவதே நாங்கள் தான் என்று வேகமாகப் பேசினாள். எங்களைப் போன்ற எழுத்தாளர் லட்சிய அவறி இல்லாமல் எழுத்து வெறி மட்டும் கொண்டு இருக்கிறோம். மர்மக் கொலைகள் இந்த நாவல்கள் தான்’

இன்றைய இலக்கியம். பாரதி, பாரதிதான் இவர்கள் அமரர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். நாங்கள் தான் எங்க எழுத்துதான் திரைப்படக்கலைகள். இளைஞர்கள் இன்று திசை மாறிப் போனது எங்களாத்தான்' அதற்கு நாங்கள் தான் காரணம் என்று சொன்னேன்.

நம்பிக்கை இழந்து விட்ட நம்பிகளுக்கும் நங்கைகளுக்கும் நம்பிக்கை ஊட்டுவது நாங்கள்தான். ஒவ்வொரு படத்திலும் விவ்வுணைப் படைத்து, அவர்களை மேல் மட்டத்து மனிதர்களாகக் காட்டுவது, அவர்கள் சமுதாயச் சுரண்டர்காரர்கள் என்று காட்டுவது, அவர்களைக் கீழ் நிலையில் உள்ள ஹீரோக்கள் கண்டு பிடித்து இனம் காட்டுவது, அவர்கள் பெண்களை இவர்கள் மணம் முடிபது, அதோடு சமுதாயப் புரட்சியை நிறத்தி விடுவோம். இதுதான் எங்க பொழைப்பு'

'அதைக் கேக்கலை'

இந்தக் கொலையைச் செய்தது யார்?

'உங்களுக்குத் துப்புதுலக்க வேண்டுமா? எங்கள் கதை இலாக்கவைப் போய்ச் சந்தியுங்கள் அவர்கள் clue கொடுப்பாங்க.'

'அப்படி ஒரு இலாக்கா இருக்குதா?'

'ஒட்டு வேலை செய்வது அவர்கள் தொழில். அவர்கள் கொடுக்கிற கதைக்குத்தான் நான் வசனம் எழுதுவது'

நடிகர் தரணி

‘நடிகர் தரணி அவர்தான்’

‘முரட்டு ஆளாக இருப்பார் போல இருக்கே’

‘பெண்ணைத் தலைமேல் வைத்துக் கொள்வார்’

‘பலசாலி’ அவர் அதனால் அவரோடு நடிக்கப் பயப் படுவார்கள்’

‘நடிப்பது அவருக்குப்பிடிக்காது; சண்டை போடு வதுதான் பிடிக்கும்’

‘காதல்மன்னன் என்று பெயர் வாங்க முனைபவர்’

‘சார் உங்களோடு கொஞ்சம் பேசணும்’

‘Call Sheet தரலையே’

‘Just a minitue

‘Shali adjust and come’

‘சார் நீங்க ஊர்மிளாவின் சாவோடு தொடர்புப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறீர்கள்’

‘வாழவேண்டியவன் நான்’

‘அவள் சாவிற்கு நீங்கள் காரணமாக இருந்திருக் கிறீர்’

‘ஊர்மிளா என்பது யார்? எனக்குத் தெரியாது’

‘சார் நீங்க அவளோடு நடித்திருக்கிறீர்கள்’

‘இதெல்லாம் எனக்குக் கவனம் இருப்பது இல்லை’

‘என்ன படத்தில் நடித்திருக்கிறீர் என்பதாவது

தெரியுமா?’

‘டைரக்டருக்கே தெரியாது; படம் ரிலிசானதுக் கப்புறம்தான் நாங்க இதிலே நடிச்சிருக்கோம் என்று தெரியுது. பெயரே முடிஞ்சப்புறம்தான் வைக்கிறாங்க’

‘உன்னோடு நடித்தவள் மறுநாள் பிணமாகி இருக்கிறாள், இதுவாவது தெரியுமா?’

‘அதைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியமும் எனக்கு இல்லை’

அவள் செத்துவிடுகிறாள் நீங்கள் அழணும் இப்படி ஒரு சீன்’

‘Impossible அப்படி அழுது எனக்குப்பழக்கமில்லை

‘உங்களை அழவைக்கக் கூடிய செய்தி ஒன்று உங்களுக்குக் காத்திருக்கிறது’

‘ஒரு நிமிஷம் என்றீர்கள் ஒன்பது நிமிஷம் எடுத்துக் கொண்டீர்களே...

‘Sorry’

‘புதுசா ஒருத்தியோடு நடிக்கப் போறீங்க அதுவாவது தெரியுமா?’

‘கதையிலே ஒரு மாற்றம் என்று சொல்றாங்க! நேற்று வரை நான் ஒரு bachelor. இன்று ஒரு குழந்தைக்குத் தகப்பன்’

‘காதல் சீன் இல்லாமல் நடிக்க முடியாது என்று சொன்னீர்களாமே’

‘அது இல்லாமே தமிழ்ப்படமே கிடையாது. கிழவியைக்கூட குமரியாக்குவோம். கற்பனைக் காட்சி அமைத்துத் தருவார்கள். நான் அவளை Sight அடிப்பேன், அப்பொழுது ஒரு fight வரும். அதற்கப்புறம் தான் நான் காதலிக்கத் தக்கவன் என்று ஒரு impression உண்டாக்க முடியும் 10 பேரையாவது அடிக்கும் வஸ்தி படைத்தவன் தான் தமிழ் ஹீரோ. அந்தக் காலத்தில் இராமர் வில்லை வளைத்தார்; நாங்கள் வில்லன்களின் பல்லை உடைக்க வேண்டும்; அப்பொழுதுதான் அவள் பல்லைக் காட்டுவாள் நாங்கள் முல்லை குட்டுவோம்;

‘புது நடிகை கார்த்தே பயின்றவள்’

‘அப்படியானல் அவள் 10 பேரை அடித்து வீரத்தை நிலை நாட்டுவாள். அவளுக்கு நான் சிரம் வணங்கித் தலை தாழ்த்துவேன். எப்படியும் fight இல்லாபல எங்கள் sight-க்கு அர்த்தமே இருக்காது.

‘மறுபடியும் உங்களைச் சந்திக்கிறோம்’ என்று சொல்லிவிட்டுக் காவல் அதிகாரி விடைபெறுகிறார்.

— — —

5

மறுபடியும் ஒரு வாரம் கழித்துக் காவல் அதிகாரி படப்பிடிப்பில்தான் கலந்து கொள்ள வருகிறார் என்று நினைத்தவர்கள் ஏமாற்றும் அடைந்தனர். அவர்கள் அதிகார பூர்வமான அரெஸ்டி அழைப்போடு உள்ளே நுழைகின்றனர்.

‘சார் நீங்க ஸ்டேஷன் வரை வரமுடியுமா?’

‘மேக்கப்பைக் கலைக்கணுமே’

‘அதை நாங்க கலைக்கிறோம். Van-லே ஏற முடியுமா?’

‘ஏன்? எதற்கு?’

‘போனவாரம் புது நடிகையோடு நடித்தீர் அல்லவா?’

‘அவளுக்குக் கவர்ச்சி இருக்கிறது; ஆனால் நடிக்கத் தெரியவில்லை’

‘அவர்களோடு நீங்கள் நடித்தபோது, அவளைக் கட்டித் தழுவி இருக்கிறீர்’

‘ஆம்! இப்போதான் நினைவுக்கு வருகிறது’

‘அதில் அவள் மயங்கி உங்களை மணம் செய்து கொள்ள விருப்புகிறாள்’

‘I am really happy’

‘ஆனால் அவளுக்கு ஏற்கனவே மணம் ஆகிவிட்டது’

‘I am disappointed’

‘கொஞ்சம் ஓவராக நடித்து இருக்கிறீர்’

‘இது தமிழ்ப்படம். அப்படித்தான் இருக்குய்’

‘நீங்கள் கண்ணியமாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்று கம்பளைண்ட் கொடுத்திருக்கிறாரே’

அவங்க மணமானவங்கனு எனக்குச் சொல்லவில்லை

‘இதை நீங்கள் கோர்ட்டிலே வந்து சொல்லிக் கொள்ளலாம்.’

6

கோர்ட்டில் வழக்கத்திற்கு மாறாகக் கூட்டம் நிரம்பியது; வக்கீல்கள், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மட்டும் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்.

T.V. தானியங்கியாக சர்வ சுதந்திரத்தோடு இயங்கியதால் அவர்களும் வந்து படம் எடுத்தார்கள். இந்த மாதிரி பரபரப்பான வழக்குகளை T.V-ல் பார்க்கத் தொடங்கிவிட்டனர். இது அவர்களின் முதல் எக்ஸ்பிரிமெண்டு. இந்த மாதிரி விஷயங்களை T.V. ஸ்தாபனத்தார் தொடர்ந்து படம் எடுக்க ஆரம்பித்தனர்.

‘அந்தக் காட்சியை 2-nd Channel-வில் ஒலிபரப்பினார்கள். எல்லோரும் ஒலியும் ஒளியும் பார்ப்பதை விட்டு விட்டு இந்த ஸ்டேஷனைத் திருப்பிப் பார்த்தார்கள்.

நடிகர் கூண்டில் நிற்கிறார்

இதுபோல் பலமுறை நடப்புக்காக நின்று இருக்கிறார். இது புது அனுபவம்.

‘சத்தியமாகச் சொல்கிறேன்’ என்று கோர்ட்டு அசிஸ்டண்டு இவருக்காகச் சத்தியம் செய்தார்.

‘நடிப்புத் தொழிலுக்கு எப்பொழுது வந்தீர்?.

‘என்னைப் பலர் ‘பிறவி நடிகன்’ என்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

ரிஷிமூலம் என்ற படத்தை பார்த்திருப்பீர்கள். பார்த்தீர்களானால் எங்கள் மூலத்தைக் கேட்கக்கூடாது’

‘நீங்கள் கலியாணமானவரா?’

‘எங்கள் வக்கீலைக் கேட்டுத்தான் இதற்கு பதில் சொல்லமுடியும்’

‘உங்களுக்குத் தெரியுமா தெரியாதா? அவரை ஏன் கேட்கவேண்டும்?’

‘கோர்ட்டில் நாங்கள் எதுவும் சொந்தமாகச் சொல்லக்கூடாது. வக்கீல் சொல்லிக் கொடுத்ததைத்தான் சொல்ல வேண்டும் என்று எனக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டது.’

‘சரி சரி. நிதானமாகக் கேட்டுச் சொல்லுங்கள்.’
நீங்கள் Rash-ஆக நடந்து கொள்கிறீர் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது?’

‘அதுதான் வெற்றிக்கே காரணம்’

‘அதனால் நடிகையின் தன்மானம் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்தது உண்டா?’

நீங்கள் நடப்பில் கண்ணியக்குறைவாக நடந்து கொள்வது உண்டு’ என்று தீர்மானிக்கிறோம்.’

‘அது ரசிகர்கள் முடிவு கட்டவேண்டிய விஷயம்’

‘நீங்கள் Rash-ஆக நடந்து கொண்டது உண்டா?’

‘அதை நடிகைதான் சொல்லவேண்டும்’

‘நீர் அவளிடம் முரட்டுத்தனமாகவும் கொஞ்சம் ஓவராகவும் கட்டிப்பிடித்தீர்கள்’ என்று நாங்கள் சொல்கிறோம்’

‘இதில் எல்லாம் எப்படி அளவிட்டுச் சொல்ல முடியும். அவள் வெறும் பொம்மை அல்ல; ஜீவனுள்ள மனிதப்பிறவி; அவர்களின் கவர்ச்சியால் சில சமயம் நாங்கள் எங்களையும் மறந்து உண்மையான உணர்வுக்கு ஆளாகி விடுவது உண்டு; இதை யாராலும் மறுக்கமுடியாது.’

‘அவளை நீர் அழுத்திப் பிடித்தீரா?’

‘அழுத்தம் எங்கே பிடிப்பு எங்கே என்று சொல்ல முடியுமா?’

‘இங்கே எதையும் சீரியசாக யாரும் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. புது நடிகை. அதனால் இதற்கு விதிவிலக்காக இருக்கலாம்’

‘நீர் அவரிடம் முரட்டுத்தனமாகவும் கொஞ்சம் ஓவராகவும் கட்டிப்பிடித்தீர்கள் என்று சொல்கிறார்!’...

‘முன்னமே என்னிடம் சொல்லியிருந்தால் அது போல் அவளும் என்னைக் கட்டிப்பிடிக்க அனுமதி கொடுத்திருப்பேன். அப்படி ஒரு சம்பவம் நடந்திருந்தால் அதை நான் பொருட்படுத்தி இருக்கமாட்டேன்’

‘அது இல்லை, ஒரு பொம்பளையை ஓர் ஆம்பளைக் கட்டிப்பிடிக்கக்கூடாது. நடிக்கவேண்டுமே தவிர உண்மையாக நடந்து கொள்ளக்கூடாது என்பது தெரியும் இல்லையா?’

‘இதில் எல்லாம் எப்படிங்க அளவிட்டுச் சொல்ல முடியும். அவர்கள் வெறும் பொம்மைகள் அல்ல; ஜீவன் உள்ள மனிதப்பிறவிகள். நாங்களும் தவசிரேஷ்டர்கள் அல்ல துடிப்பு மிக்க இளைஞர்கள்; அவர்களுடைய கவர்ச்சி எங்கள் கட்டுப்பாட்டை உடைத்து எறிந்து விடுவது சர்வ சகஜம். இதைப்போய் ஒரு கம்பளைண்டாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் படஉலகுக்குக் கால் எடுத்து வைத்திருக்கக்கூடாது; குடும்பப் பெண்ணாகக் காற்றோட்டமில்லாத புடவையைச் சுற்றிக் கொண்டு தன் திறமைகளை மூடி வைக்க வேண்டியது

தானே! காற்று விலக்கினாலும் கை செயல்படவேண்டும். ஆட வந்தபிறகு அடி எடுத்து வைக்கமாட்டேன் என்றால் எப்படிங்க முடியும்?’

‘அது அல்ல; உன் கைகள்!...’

‘நான் அவளை என்னமோ செய்துவிட்டேன் என்று சொல்கிறீர்களே?. என்ன செய்தேன், சொல்லச் சொல்லுங்கள்’

‘You have molested her’

‘Sorry. இப்படித்தான் அமைச்சர்கள் மீதுகூட வழக்குத் தொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எல்லாம் நிலைத்து நிற்காது’

‘இந்தக் காரணத்தால்தான் ஊர்மிளா பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறாள். இரத்த உறைவு ஏற்பட்டு, மரணம் அடைந்திருக்கிறாள் .

‘அப்படித் தவறான இடத்தில் கை வைத்ததாக எனக்கு நினைவு இல்லை’

‘இடம் தவறான இடம் இல்லை; நீங்க கெய்த செயல்தான் தவறானது’

‘இந்த மாதிரி விஷயங்களையெல்லாம் நான் சீரிய சாகவே எடுத்துக்கொள்வதில்லை; நேற்று நீ எவளோடு இருந்தாய் என்று கேட்டால், இன்று என்னால் பதில் சொல்லமுடியாது. இதெல்லாம் யார் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளமுடியும். ஏதோ கைப்பட்டா குற்றம், கால் பட்டா குற்றம் என்று சொல்வதற்கு இது ஒன்னும் கணவன்-மனைவி விஷயம் இல்ல. தொழில் என்று வந்த பிறகு இந்த அற்பவிஷயங்களை எடுத்துப் பேசுவது தொழிலுக்கு அழகல்ல.

டிரைவர்

‘நடிகர் தரணியைப் பற்றி ஊர்மீளாவின் அபிப் பிராயம் என்ன?’

‘முரட்டுக்காளை’ன்னு சொல்லுவாங்க.

‘நீர் அவளைக் கொலை செய்ததாக ஒப்புக்கொண் டீரே ஏன்?’

‘நானாக ஒப்புக்கொண்டதால் கவுரவக் குற்ற வானி ஆனேன்; ராஜ மரியாதை கிடைத்தது. அப்படி நான் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால், நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ள வைப்பீர்கள்; அதுவரை எனக்குப் பூஜைகள் நடக்கும்.’

‘கொலைக்குற்றம் அபாயகரமானது என்பது தெரி யர்தா?’

‘உங்களால் நிரூபிக்க முடியாது என்பதும் எனக்குத் தெரியும். நான் ஒப்புக்கொண்டாலும் சாட்சிகள் இல்லா மல் ஏற்கமுடியாதுன்னு சொல்லீங்க. அதுவும் எனக்குத் தெரியும்.’

‘உங்களை வேலையைவிட்டு நீக்கியது உங்களுக்குக் கோபத்தை உண்டாக்கியிருக்குமே’.

‘அவர்கள் என்மீது தவறு காண்பித்து வேலையை விட்டு நீக்கியிருந்தால் தவறுதான்; என்னைப் பாராட்டி விட்டு ‘நீ அழகாக இருக்கிறாய்; நான் கெட்டுவிடக் காரணமாகிவிடுவாய்’ என்று சொன்னபோது நான் பெருமை அடைந்தேன்.

‘தன்னைக் காத்துக்கொள்வது பெண்ணின் உரிமை. அதனால் என்னை விலக்கவேண்டிய அவசியம் அவர் களுக்கு ஏற்பட்டது’

‘அப்போ நடிக்கை செய்தது சரி என்கிறீர்கள்’

‘கன்னிப்பெண்ணைப் பூட்டி வைத்து அவன் கற்பைக் காக்க முற்படுவது தவறு என்றால் இதுவும் தவறுதான்; பெற்றோர்கள் பெரியோர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கையை அவர்களே மேற்கொண்டார்கள். அவர்கள் மீது நான் காதல் கொள்ளவில்லை; ரசிகன் வேறு காதலன் வேறு; ரசிகன் ஆதாரத்தோடு விரும்புவான்; அழகையும் கலையையும் விரும்புவன் கலைஞன்; காதலன் கவர்ச்சியால் அறிவு கெடுபவன்; மயக்கம் அவன் நோய்; காதலன் ஒருவனாகத்தான் இருக்கமுடியும், ஆனால் ரசிகர்கள் பல்லாயிரக் கணக்கில் இருக்கலாம். ‘கலை’ ரசிகனைத் தேடும்; பெண்மை காதலனைத் தேடும்; நான் ஒரு கலைஞன் காதலன் அல்ல; அவன் கலையில் ஈடுபாடு கொண்டவன்; அவன் ‘சாவு’ என்னை அதிர்ச்சி செய்தது. அரசியல் தொண்டன் மண்ணெண்ணையைத் தேடுகிறான்; நான் உங்கள் தண்டனையைத் தேடினேன். இது பைத்தியக்காரதனம்தான்; ஒரு வெறியால் ஏற்பட்டது. அத்தகைய வெறியன் நான். அவனைக் கொல்லவில்லை; அவன் சாவதற்கு நான் காரணமும் அல்ல;’

‘உனக்கு யார் மீதாவது சந்தேகம் உண்டா?’

‘அவன் நடிகர் தரணியிடம் காதல் கொண்டிருக்கிறான்; அவர் தூண்டிவிட்டிருக்கிறார்; சுடர்விளக்கு ஒளிவிட்டது. அவன் ‘அணைத்து’ இருக்கவேண்டும்; அவன் அருகிலேயே அவன் வருவதில்லை. ஏக்கத்தால் தூக்கம் கெட்டிருக்கிறான்; அவன் இதயம் வெடித்து விடுவது போல் விம்மி விம்மி அழுதிருக்கிறான்; அதனால் அவன் இறந்திருக்க வேண்டும்’

‘நடிகர்தான், தனக்கும் அவளுக்கும் தொடர்பே இல்லை என்று சொல்கிறாரே?’

‘வீணையைத் தொட்டு இருக்கிறார். மீட்கவில்லை; ஓசை எழுந்திருக்கிறது; அவ்வோசையை ரசிக்க வில்லை. நடிகைதான் என்றாலும் அவளும் ஒரு பெண்தானே; சேர்ந்து நடத்தவள் சேர்ந்து வாழத் துடித்து இருக்கிறாள்; அதே வேதனையில் அவள் ஆழ்ந்திருக்கிறாள். எழவே இல்லை.’

‘எப்படிச் சொல்கிறாய்?’

‘நடிகர் தரணியின் மிடுக்கான தோற்றம் அவளைக் கவர்ந்திருக்கிறது. ஷூட்டிங் முடிந்தாலும் அவர் போன பிறகுதான் காரை எடுக்கச் சொல்வாங்க’

‘ஏக்கம்தான் சாவுக்குக் காரணம் என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்?’

‘அதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்; வெறும்சந்தேகமே தவிர, உண்மை என்று கூறமுடியாது’.

‘தரணி எப்பொழுதாவது வீட்டுக்கு வந்திருக்கிறாரா?’

‘வந்தால் அவங்க ஏன் சாகறாங்க. நான்தான் சொன்னேனே அவர் ஒரு முரட்டுக்காளான்தான்’

8

நடிகையின் தாயார்

'நீங்கள் யார்?'

'தாயார்'

'நடிகையின் தாய் யார்?'

'நான்தான். அவளைப் பெற்றவர், வளர்த்தவர்; படிக்க வைத்தவர்; நடிக்க விட்டவள்.'

'நடிப்பில் புகுத்தியதற்குக் காரணம்'

'அது ஒரு தொழில்; தொழில் செய்வது இந்தியப் பிரஜையின் அடிப்படை உரிமை'

'அதுவல்ல. கலைத்துறைக்கு வந்த காரணம்'

'அழகாக இருந்ததுதான்'

'அது மட்டும்தான் காரணம் என்று சொல்ல முடியுமா?'

'அதிகம் சிரிப்பாள்; கொஞ்சம் வெட்கத்தைவிட்டுப் பழக்கூடிய சுபாவம் உள்ளவள்; நாட்டியம் கற்றிருக்கிறாள்'

'இது கவுரவமான தொழில் என்றுதானே அனுப்பினீர்'

'தொழிலில் கவுரவம் கிடைக்கும் என்றுதான்'

'ஆரம்பத்தில் தயக்கமாக இல்லையா?'

'எனக்கு இருந்தது; அவளுக்கு இல்லை'

'இந்தக் காலத்தில் நடிகைகள் பேட்டியில் பணத்துக்குத்தான் நடிக்கிறோம்; எந்தப் பாத்திரமானாலும் கவலையில்லை என்கிறார்களே'

‘அவர்களுக்குக் காரணம் தெரிவதில்லை. முதலில் நடிக்கவேண்டும் என்று நுழைகிறார்கள். தமக்கென்று ஒரு இடம் பிடிக்கவேண்டும் என்று முயல்கிறார்கள். புகழ் ஏணியில் உயர்கிறார்கள். பிறகு நுழைந்த பின் நோக்கத்தை மறந்து விடுகிறார்கள். பணத்துக்கு என்று தவறாகச் சொல்லிவிடுகிறார்கள்.

‘உங்கள் மகள் இழப்புக்கு யார் காரணம்? ஸ்கூலுக்கு யார் மீது சந்தேகம்?’

‘பேய்தான் காரணம்.

அன்று அவள் ஒரு பயங்கரமான பேய்ப்படத்தை வீடியோவில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்; அந்த நினைவில் உறங்கி இருக்கிறாள்; நடுசாமத்தில் அலறி இருக்கிறாள்; மார்பில் ஒரே நோவு என்று கதறி இருக்கிறாள். டாக்டரை அழைப்பதற்கு முன் அழைப்பு வந்து அவள் எங்களைவிட்டுப் போய்விட்டாள்.

‘நீங்கள் கொலை செய்து விட்டதாக வாக்குமூலம் தந்திருக்கிறீர்களே?’

‘அவள் எனக்கு ஒரே மகள். அவளே போனபின்பு நான் உயிர் வாழ்வதில் அர்த்தமேயில்லை. தற்கொலை செய்து கொள்ள எனக்குத் தெரியாது; நானோ கிழவி, என்னைக் கெடுத்துவிட்டுக் கொலை செய்ய யாரும் வரப் போவதில்லை; தூக்குதண்டனைதான் சரியான வழி. அறிஞர்கள் நீதிமான்கள் நிதானமாக யோசித்துத்தெரிந்து செய்யும் கொலைக்குத்தான் தீர்ப்பு என்று பெயர். சில நாடுகளில் இந்த வாய்ப்பு இல்லை; தூக்குதண்டனையை ஒழித்து விட்டார்கள். நம் நாட்டில்தான் இன்னும் நாகரிக முடிவாக வைத்திருக்கிறார்கள். நாட்டுக்கு உயிர்

கோடுத்த தியாகிகள் ஏற்றுக் கொண்ட மரணத்தை நான்
என் மகளுக்காக ஏற்கத் துணிந்துவிட்டேன். அவளையும்
மீட்கமுடியாது; என்னையும் அழிக்கமுடியாது; அதனால்
எனக்குத் தோன்றிய ஒரே வழி இதுதான்.

‘உங்க கருத்து தவறானது; நிரபராதிகள் தண்டிக்
கப்படுவதில்லை. ஒருவரைத் தூக்கிலிடுவதால் மற்றவர்
கள் கொலை செய்ய அஞ்சுவார்கள். இது தண்டனை
இல்லை தடுப்பு நடவடிக்கை’ என்றார் அரசாங்க வக்கில்.

‘நீதிபதி: இது பட்டிமண்டபம் இல்லை; நீதிமன்
றம்’

‘சரி! நீங்கள் கொலை செய்யவில்லை. தரணி
என்ற நடிகர் உங்கள் வீட்டுக்கு வந்தது உண்டா?’

அவரைப் பற்றிப் பேசுவாள்; ஆனால் அவர்
இங்கே வரமாட்டார் என்பாள்’

‘அவரைப்பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?’

‘தங்கமான பிள்ளை. தவறு செய்யக் கூடியவர்
அல்ல’

‘அப்ப உங்க முடிவான அபிப்பிராயம்தான் என்ன?’

‘பேய்தான் அறைஞ்சிருக்கு’ பாவிமகளை அந்த
மாதிரிப்படங்களைப் பார்க்கதே பார்க்காதேன்னு தலை
தலை அடிச்ச சொல்லிருக்கேன். கேட்கலை’

9

புது நடிகை

‘நீங்க இந்தத் தொழிலுக்கு எப்படி வந்தீங்க?’

‘விளம்பரம் பார்த்துதான் வந்தேன்’

‘இதற்கு முன்னால் என்ன செஞ்சிட்டிருந்தீங்க?’

‘எம் ஏ. பட்டதாரி. எப்பளாய்மெண்டு எச்சேஞ்ச் படி ஏறி ஏறி இரங்கி அலுத்து விட்டேன்’

‘அங்கு வேலை கிடைக்காததால் இங்கு வேலைக்கு வந்தீர்களா?’

‘கண்ணியமான தொழில் என்று இதில் காலடி வைத்தேன்; நடிகர் தரக்குறைவாக நடந்து கொண்டார்; நடப்பதற்குப் பதிலாக அவர் என்னைக் கட்டி அணைத்தார். நான் திமிறினேன்; என் ஜாக்கெட்டான் கிழிந்தது; அன்றே நடப்புக்கு ஒரு முழுக்குப் போட்டுவட்டேன்’.

— — —

10

கைரேகை நிபுணர்

புதுநடிகை ‘பொன்முடி’ அணிந்திருந்த ஜாக்கட்டில் படிந்திருந்த கைரேகையும் நடிகை ‘ஊர்மிளா’வின் ஜாக்கட்டில் படிந்திருந்த கைரேகையும் ஒன்றுதான். இவர் தரக்குறைவாக முரட்டுத்தனமாக நடந்து கொள்ளும் சுபாவம் உடையவர் என்று தெரியவருகிறது; அதனால் இவர் முரட்டுத்தனம் Rash and negligent act என்று கருதுவதற்கு இடம் இருக்கிறது.

11 மருத்துவர் சாட்சியம்

இதயத்தில் இரத்த உறைவு (Blood Clot) ஏற்பட்டிருக்கிறது. பயத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கலாம்; உணர்ச்சி வேகத்தால் ஏற்பட்டிருக்கலாம் அல்லது வன்முறை காரணமாகவும் இருக்கலாம். ஆக மொத்தத்தில் இரத்த உறைவுதான் காரணம்.

— — —

12 நீதிபதியின் தீர்ப்பு

அரசாங்க தரப்புவாதம் நடிகரின் வன்முறைதான் என்பது; அவர்கள் மற்ற இரண்டு காரணங்களுக்கும் சாட்சியங்களைக் கொண்டுவந்து நிறுத்தியது பாராட்டத்தக்கது. எப்படியாவது குற்றவாளி தான்தான் என்று நிரூபிக்கும் நோக்கம் இல்லாமல், பலதரப்பட்ட அபிப்பிராயங்களுக்கும் சாட்சிகள் கொண்டுவந்து நிறுத்தியதும் பாராட்டத்தக்கதுதான்.

- 1) நடிகரின் அஜாக்கிரதையான வன்முறை.
- 2) நடிகனை அடைய வேண்டும் என்ற ஏக்கமும் பெருமூச்சும் காரணமாக இருக்கலாம்.
- 3) பேப்பயத்தாலும் இரத்த நாளங்கள் வெடித்து இருக்கலாம்.

இந்த மூன்றுவித வாய்ப்புகளுக்கு இடம் இருப்பதால் சரியான தீர்ப்புக் கூறமுடியாமல் இருக்கிறோம்.

நடிகருக்கு Benefit of doubt கொடுப்பதுதான் செய்யத்தக்கது. வைத்தியன் மருத்துவம் செய்யும்போது கைபடுவதை தவறு என்று கூறமுடியாது; நடிகனும் ஒரு தொழிலாளி; தொழிலரீதியில் கைபட்டாலே குற்றம் என்று கூறமுடியாது. நடிகர்கள், கலைஞர்கள். 'காதல் நடிப்பு' என்பது வெறும் நடிப்பே தவிர உண்மை அல்ல; மற்றவர்களை நம்பவைக்கும் இந்திரசாலம் அது. அவனை குற்றவாளி என்று கூறமுடியாது. அவர் உணர்ச்சி வசப்படுவதும் படாதததும் அவருடைய தனிப்பட்ட விஷயம். அதை ஒரு காரணமாகக் காட்டமுடியாது. ஆகையால் இது ஒரு தற்செயல் மரணம் என்றுதான் தீர்ப்புக்கூற வேண்டியுள்ளது.

குற்றம்

நவீன தெனாலிராமன்

(நகைச் சித்திரம்)

அவன் அறிவாளி; ஆனால் புத்திசாலி அல்ல; அவன் போக்கும் விமரிசனமும் தனி; மற்றவர்கள் நினைப்பது போல் செய்வது போல் அல்லாமல் புதுமையாக ஏதாவது செய்துவிடுவான்; பேசிவிடுவான்; அதனால் அவனைத் தெனாலிராமன் என்று அழைத்தார்கள். புரியாமல் மண்டுவாக. இருக்கும்போது 'மாங்காய் மடையன்' என்றும் சொல்வார்கள்.

'நீ ஒரு மாங்காய் மடையன்' என்பார் அவன் தந்தை.

'அப்படியானால் தேங்காய் மடையன்' யாருப்பா என்று குழைந்து கேட்டான்.

'சீனிவாசன்' என்றார்.

கதாசிரியனுக்குத் தலைகுனிவு ஏற்பட்டது.

'யார்'பா அந்த சீனிவாசன்.

'அவர் ஒரு சிறந்த நடிகர். உன்னைப்போலத்தான் கிரிப்பு ஊட்டும்படி பேசுவார்' என்றார் அவர்.

'ஓ! தேங்காய் சீனிவாசனைச் சொல்கிறீரா' என்று கிரித்தான்.

கதாசிரியருக்குக் கொஞ்சம் நம்பிக்கை பிறந்தது;

அவர்கள் பேச்சில் தான் அகப்படவில்லை என்று புரிந்து கொண்டார்.

அப்பா சொல்வதால் கல்லூரிக்குச் சென்று படித்து வந்தான். அவனுக்கு ஒரு நல்ல பழக்கம்; தான் அழகாக இல்லாவிட்டாலும் பெண்களைப் பார்ப்பது அவனுக்கு ஒரு 'ஹாப்பியாக' இருந்தது. 'இவள் எப்படி இவ்வளவு அழகாக இருக்கிறாள் என்று வியப்பான். அழகு அவனுக்குப் பிடிப்பது இல்லை; அழகில்லாத பெண்களைத்தான் அவன் விரும்புவான். அதற்குக் காரணம் அழகல்லாவிட்டாலும் அவர்களிடம் குணம் இருக்கும் என்று நம்புவான்.

கல்லூரியில் தமிழாசிரியர் சிலப்பதிகாரம் பாடும் நடத்தினார்.

கண்ணன் விரித்த கூந்தலும் பிடிதத சிலம்பும் கொண்டு தலைவிரி கோலமாகப் பாண்டியன் அவைக்களத்துக்குப் போனான் என்று சொன்னார்.

அவனால் கண்ணகியை மறக்கமுடியவில்லை. எதிரே ஒரு கல்லூரிப் பெண் வந்து கொண்டிருந்தான். அவள் கொஞ்சம் அழகாக இருந்தாள்; இதுதான் அவன் முதல் தடவையாக அழகிய பெண்ணைப் பார்த்து ரசித்தது; விமரிசித்தது.

(அவன் கூந்தல் கண்ணகியைப் போல் விரிந்து கிடந்தது; வாரி முடிக்கவில்லை.)

'உங்கள் பெயர் கண்ணகியா' என்று துணிந்து கேட்டான்.

'Modern Girl' என்றாள்

'இதுதான் உங்கள் பெயரா' என்று கேட்டான்

'நவ நாகரீகப் பெண்மணி' என்று விளக்கம் தந்தாள்.

'பெண்மணி நீ என் கண்மணி' என்று சொல்லி விட்டு நீங்கினாள்.

அவனை அவள் விடவில்லை; 'நான் உன்னைக் காதலிக்கிறேன்' என்றாள்.

'உடனே இவன் அழத் தொடங்கினான்'

'ஏன் அழறீங்க' என்று கேட்டாள்.

'அப்புறம் உன்னைக் கட்டிப்பிடிக்கச் சொல்வாய். அப்புறம் டியூட் ஆடவேண்டும் என்பாய்; கடலோரக் கவிதைகள் பாடச்சொல்வாய்' என்றான்.

'சாரி; உங்கள் மனதைப் புண்படுத்தி விட்டேன். நான் வேறு ஆளைப் பார்த்துக் கொள்கிறேன்' என்றாள்.

மறுபடியும் 'பெண்மணி அவள் என் கண்மணி' என்று முணுமுணுத்தாள்

'என்ன மறுபடியும்' என்று மிரட்டினாள்.

இது சினிமாப்பாட்டு 'கிசு' பாடியது என்று விளக்கம் தந்தாள்.

அவள் சிரித்துக்கொண்டே போனாள்

அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்ததிலேனியிருந்து அவளைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று ஆசைவந்தது. அவனுக்கு அவள் விரித்த கூந்தலும் சிரித்த முகமும் பிடித்து இருந்தது.

'அப்பா நான் கலியாணம் பண்ணிக்கப் போறேன்' என்றாள்

'படிடா; கலியாணத்துக்கு என்ன அவசரம்' என்று கேட்டார்.

‘நீ மட்டும் ஏன் பண்ணிக்கிட்டே’ என்று கேட்டான்.

‘உங்க அம்மாவைப் போய்க்கேளு’ என்றார்.

‘அம்மா நீ ஏம்மா அவசரப்பட்டுக் கலியாணம் பண்ணிகிட்டே. எனக்குப் பண்ணி வச்சிட்டு நீ பண்ணிக் கிறதுதானே’ என்று கேட்டான்.

‘தப்புதான்டா’ என்று சொல்லிச் சமாதானப் படுத்தினாள்.

‘நீ படிச்ச பாஸ் பண்ணு; உடனே நல்ல பெண்ணா பார்த்துக் கலியாணம் பண்ணி வைக்கிறோம்’ என்றார்கள்.

‘பெண்ணை நானே பார்த்து வச்சிருக்கேன். நீங்க கலியாணம் மட்டும் பண்ணிவச்சாப் போதும்’ என்றான்.

‘யாருடா அவள்’

‘நவீன கண்ணகி’

‘படிக்காமல் கல்யாணம் பண்ணிவைக்க முடியாது’ என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

விழுந்து விழுந்து படித்தான். படிப்பே ஏறவில்லை.

‘மற்றவங்க எல்லாம் ஏம்மா படிக்கிறாங்க’ என்று கேட்டான்.

‘பட்டம் வாங்கிப் பணக்காரப் பெண்ணைக் கலியாணம் பண்ணிப்பாங்க’ என்றாள்.

‘நன்றாகப் படித்தால் நல்ல உத்தியோகம் கிடைக்கும்; வரதட்சணை நிறைய கிடைக்கும்’ என்று அவனுக்கு விளக்கம் தரப் பட்டது.

‘மடப்பசங்க’ என்று முணுமுணுத்தான்

‘எதுக்குடா’ அப்படி சொல்றே
 ‘வரதட்சணை கேக்கறாங்களே அதுக்குத்தான்’
 என்றார்.

X — X

இவன் சரியாகவே படிக்கவில்லை.

‘நீ குட்டிச்சுவராத்தான் போகப்போறே’ என்று
 சபித்தார் அவனுடைய அப்பா

T.V-யிலே அவன் போட்டோ வந்தது.

‘ஏனுங்க இவன் போட்டோ’ என்று வியப்புடன்
 கேட்டாள் அவனுடைய அம்மா!

‘காணாமல் போய்விட்டான்’ என்று நண்பர்களுக்கு
 குச்சொன்னார்கள்.

‘போய் முதலிலே அவனைத் தேடுங்கோ’ என்று
 அவன் அம்மா நச்சரித்தாள்

‘இந்தக் குட்டிச்சுவரைப் போய்த் தேடறேன்’
 என்று போனார்.

அவனைக் கண்டுபிடித்தார்.

‘என்னைக் குட்டிச்சுவர் என்று சொல்லிவிட்டு ஏன்
 என் பின்னாலேயே வந்தீங்க’ என்று கேட்டான்.

‘நான் ஒரு கழுதை’ என்று சலித்துக்கொண்டார்.

‘இனிமேல் அப்படிச் சொல்லாதீங்க அப்பா. நான்
 குட்டிச்சுவர் என்றால் நீங்க கழுதையாகி விடுவீங்க’ என்று
 புத்திசாலித்தனமாகப் பேசினான்.

அதிலிருந்து அவனை யோசித்துதான் திட்டுவார்.

‘அட முண்டம்’ என்றார்.

தனக்கு அறிவு இருக்கிறது என்று காட்டுவது போல

எனக்குத் தலை இருக்கிறது' என்றான்.

'நீ தறுதலை' என்றார்; அவன் 'மறுதலை' ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

X — X

எதிர் வீட்டில் ஒரே கூட்டமாக இருந்தது.

'ஏம்பா இவ்வளவு கூட்டம்' என்று கேட்டான்.

'முதல் தேதி ஆயிற்றே. கடன்காரர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்' என்றார்.

அதே வீட்டில் சில நாட்கள் கழித்துக் கூட்டம் சேர்ந்திருந்தது.

'ஏம்பா இன்று முதல் தேதியா' என்று கேட்டான்.

'அவருக்குக் கடைசி தேதி' என்று விளக்கம் தந்தார்.

X — X

இவன் ஒரு கவியாண வீட்டுக்குப் போயிருந்தான்.

இவனுக்கு ரசம் பரிமாறப் பட்டது.

'கொஞ்சம் கையைப் பிடியுங்க' என்றான் இளமங்கை ஒருத்தி.

இந்த சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிட விரும்பாமல், சுட்டென்று அவள் கையைப் பிடித்துக்கொண்டான்.

'அவள் குய்யோ முறையோ' என்று கத்தினாள். 'கையைப் பிடிச்சிட்டானே' என்று கத்தினாள்.

(உடனே கூட்டம் கூடியது)

'ஏன்டா அவள் கையைப் பிடிச்ச இழுத்தே' என்று

கேட்டார்கள்.

‘அவள்தான் கையைப் பிடிக்கச் சொன்னாள்’ என்றான்.

‘கணவன்தான் ஒரு பெண்ணின் கையைப் பிடிக்க வேண்டும்’ என்று சொன்னார்கள்.

‘அப்படியானால் அவளை எனக்குக் கட்டி வைக்கக் கள்; தவறுதலாக அவள் கையைப் பிடித்து விட்டேன்’ என்றான்.

‘அவள் மணமானவள்’ என்று சொன்னார்கள்.

‘சீக்கிரம் புருஷன் கிட்டே சொல்லி டைவரஸ் பண்ணிக்கச் சொல்லுங்க’ என்றான்.

‘எதுக்கு’

‘நான் அவளுக்குக் கணவனாவதற்கு’ என்றான்.

‘அவள் கணவன் வரட்டும் சொல்கிறோம்’ என்றார்கள்; அவன் ஒரு முரடன் என்பது தெரிந்தது. ‘அதற்குப் பிறகு அவளை மறந்து விட்டான்.

X — X

அவன் தாத்தாவுக்கு அவன் மீது ரொம்பவும் பிரியம். ‘தாத்தா இந்தப் பாட்டிக்கு ரொம்பவும் வயசாகி விட்டது. நீ வேறு ஒரு கலியாணம் பண்ணிக்கோ’ என்று கிண்டல் செய்தான்.

‘வீடு போ போ என்குது காடு வா வா என்குது’ என்றார்.

பாட்டி என்ன சொல்கிறார்.

‘நீ போய்வா என்கிறாள்’ என்றார் அந்தப்

பெரியவர்.

‘உனக்குக் கலியாணம் பண்ணி வச்சிட்டு தான் கண்ணை மூடப் போறேன்’ என்றார்.

‘அது வரையும் எப்படித் தாத்தா கண்ணைத் திறந்து வச்சிக்க முடியும்’ என்று கேட்டான்.

‘ஓ மடையா நான் அதுவரை சாகமாட்டேன், என்று சொல்ல வந்தேன்’ என்றார்.

‘நான் கலியாணமே பண்ணிக்க மாட்டேன்’ என்றான்.

‘எதுக்கடா’ என்று கேட்டார்.

‘நீ செத்திடுவே அதுக்குத்தான்’ என்று பிரியமாகப் பேசினான்.

‘தாத்தா! படிப்பு முக்கியமா கலியாணம் முக்கியமா’ என்று கேட்டான்.

‘படிப்புதான்’ என்றார் தாத்தா.

‘கலியாணம் தான்’ என்றான் அவன்.

‘எப்படிடா’ என்று கேட்டார்.

‘படிப்புகூட இல்லாமல் இருக்க முடியும் யாராவது கலியாணம் இல்லாமல் இருந்திருக்காங்களா’ என்று கேட்டான்.

‘நீ பத்திசாலிடா’ என்றார் அவர்.

X — X

இவனை அவன் தாயார் பால் வாங்கி ஊரச் சொன்னார்.

‘ஆண்பாலா பெண்பாலா’ என்று கேட்டான்.

‘பலர்பால்’ என்றாள் அந்த அம்மையார்.

‘எங்க ஆசிரியர் இலக்கணம் படித்தவர் ஆதலால் பால் ஐந்து வகைப்படும் என்று சொன்னாரம்மா’ என்றாள்.

‘ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என ஐந்து வகைப்படும்’ என்று சொன்னாரம்மா என்றாள் அவன்.

‘பசும்பால் வாங்கிவா’ என்றாள்.

‘அதிலே தண்ணீர் கலப்பார்களே’ என்றாள்.

‘தண்ணீர் பால்’தான் என்றாள்.

‘இலக்கணப்படிப் பேச வேண்டும் அம்மா’ என்று அறிவுரை கூறினாள்.

கடைசியிலே அவனுக்குக் கல்யாணம் பண்ணி வைத்தார்கள். இவன் பணம், அழகு, படிப்பு எதுவும் பார்க்கவில்லை. கல்யாணத்தைத்தான் பார்த்தான். தன்னை விரும்பக் கூடியவள் இருந்தால் போதும் என்று எதிர் பார்த்தான்.

‘அழகில்லாத ஒரு பெண் தேவை’ என்று விளம்பரம் தந்தான்.

ஒரு பெண் கூட விண்ணப்பம் போடவில்லை.

‘சுமாரான அழகு இருந்தால் போதுமா’ என்று விளம்பரப்படுத்திப் பார்த்தான்.

அதற்கும் யாரும் வரவில்லை.

மிகவும் அழகாக இருக்க வேண்டும் என்று விளம்பரப்படுத்தி இருந்ததால் ஐந்நூறுக்கு மேல் கடிதங்கள் வந்து குவிந்தன. மிகவும் மோசமான ஒரு பெண்ணைத் தேர்ந்து எடுத்தான்.

‘அழகில்லை அதனால்தான் உன்னை மணக்கிறேன்’ என்றான்.

‘அதனால்தான் நானும் உங்களை ஒப்புக் கொண்டுமே’ என்றாள் அவள்.

X — X

அப்பா வைத்து விட்டுப் போன சொத்து அவனுக்குக் கை கொடுத்தது; கொஞ்சம் வசதியாகவே வாழ முடிந்தது.

‘வண்டலூரில் மனை சரசமாகக் கிடைக்கிறதாம்’ தேவி படித்து உரைத்தாள்.

‘வீடு கட்டப் பணம் வேண்டுமே’

‘பாங்கியில் கடன் வாங்கிக் கொள்ளலாமே’

‘கட்டிய வீட்டுக்கு யார் குடி வருவார்கள்’

‘யோசிக்க வேண்டிய விஷயம்தான்’

அதனால் அந்த முயற்சி கைவிடப்பட்டது.

X — X

‘வர்ர அதிருஷ்டம் எங்கிருந்தாலும் வரும்’ என்று சொல்வார்கள்; அது போலத் தான் முகமூடிக் கொள்ளையர்களும்.

‘தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்’ என்பது கிறித்துவ வேதவாக்கு;

‘உடையுங்கள் திறக்கப்படும்’ என்பது புதுதாக்கு; முகமூடிக் கொள்ளையர் உள்ளே நுழைந்தனர்.

இவனுக்கு ஒரு வியப்பு ஏற்பட்டது.

தேவி நகைகளை எல்லாம் கழற்றி வைத்தாள்.

அவர்களைப்பார்த்துக் கேட்டான்

‘நீங்கள் ஏன் முகமூடி அணிகிறீர்கள்’ என்றான்.

‘வருமானவரி அதிகாரிகள் என்று தவறாக நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது; உடனே பதுக்கி விடுவீர்கள் அதனால் தான்’ என்றான்.

‘எப்படி நீங்கள் கொள்ளையடிக்கும் பொருளைக் கணக்குக் காட்ட முடியாமல் பாதுகாக்க முடிகிறது’ என்று கேட்டான்.

‘எங்களிடம் கொடுத்து விடு நாங்கள் பாதுகாப்பாக வைத்துக்கொள்வோம்’ என்று சொன்னார்கள்.

சனியன் விட்டது என்று அப்பா சேர்த்து வைத்திருந்த கருப்புப் பணத்தை வாரிக்கொடுத்து விட்டான்.

‘நான் கேட்கும்போது கொடுங்கள்’ என்றான்.

‘நகைகளையும் கொடுங்கள்’ என்று மிரட்டினார்கள்.

‘நீங்களே எடுத்துக் கொள்ளலாம்’ என்று மரியாதையாகச் சொன்னான்.

‘பத்திரமாக எங்கள் லாக்கரில் இருக்கும்’ என்றார்கள்.

‘தேவையில்லை நகையில்லாமலே என் தேனி அழகாக இருப்பாள்’ என்று பதில் சொன்னான்.

அதிரஷ்டம் தேடி வருதோ இல்லையோ துரதிருஷ்டம் தேடி வரும் என்பதையும் கண்டு கொண்டான்.

× — ×

‘யாராவது என்னை தேடிக் கொண்டு வந்தால் இல்லை என்று சொல்லிவிடு’ என்று ஆபீஸ் டைப்பிஸ்ட்டிடம் சொல்லி வைத்தான் ஐந்து மணிக்லகு மேடே

‘நம்ப மாட்டார்கள்’ என்றான்.

‘முதலில் நீ இடத்தைக் காலிபண்ணு நம்புவார்கள்’
என்றான்’

× — ×

ஒரு விபச்சார விடுதிக்குப் போனான் மாறுதலுக்
காக.

‘L’ போர்டு போட்டிருந்தது’

தேரியம் இல்லை உள்ள போக.

‘வாங்க’ என்று வரவேற்றான்.

‘L’ போர்டு எனக்கு பயமாக இருக்கிறது’ என்று
திரும்பி வந்து விட்டான்.

‘L’ போர்டு போட்ட காரில் ஏறமாட்டான். அதே
பழக்கம் இவனைத் தடுத்துக் காப்பாற்றியது.

× — ×

இதே போல மற்றொரு சம்பவம்; கொஞ்சம்
பாழடைந்த வீடு; ஒதுக்குப்புறமாகவும் இருந்தது.

‘விளக்கு சிகப்பாக’ எரிந்து கொண்டிருந்தது.

‘டாக்டர் வீடா’ என்று கேட்டான்.

‘விலைமகள் வீடு’ என்றான்.

‘சிகப்பு விளக்கு எரிகிறதே அதனால் தான் கேட்
டேன்’ என்றான்.

‘அதனால்தான் உங்களை வரவேற்கிறேன் என்றான்.

‘சிரித்தான்; வலது காலை வைத்து வரலாம்’ என்
றான். அவள் தொழில் நடத்துபவள் என்று தெரிந்து

கொண்டான்.

இவன் இடது சாரிக்கட்சிக்காரன்; அதனால் இடது காலை வைத்து உள்ளே நுழைந்தான்.

‘இங்கே போலீஸ்காரர்?’

‘‘வரமாட்டார்கள்’’

‘‘வேறு யாராவது’’

‘உங்களைத் தவிர வேறு யாரும் இங்கே வர மாட்டார்கள்’ என்றான் அழுத்தமாக.

அது முதல் அந்த ஆசை அவனை விட்டது.

× — ×

எதிர் வீட்டில் ஏந்திழையாள் ஒருத்தி குடி வந்திருந்தாள். கல்லூரிப் பழக்கம் கடைசிவரை இவனை விடவில்லை; அவளை அவ்வப்பொழுது, பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். தேவிக்குச் சந்தேகம் வந்தது.

அவளுக்கு இவளே அவன் பெயர்போட்டு ஒருகாதல் கடிதம் எழுதினாள். சாயங்காலம் 5 மணிக்குத் தயாராக இரு, சினிமாவுக்குப் போகலாம் என்று எழுதி அனுப்பினாள் வேலைக்காரி மூலமாக.

இதை வந்தவுடன் அவனிடம் சொன்னாள்.

‘என்ன ஆச்சு’ என்று கேட்டான்.

‘அதோ ஆள் தயாராக இருக்கிறாள் ஆடை அலங்காரத்தோடு’ என்றாள்.

‘ஏன் இப்படி எழுதினே?’

‘உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள’

அது முதல் அவன் எதிர் வீட்டுப் பக்கம் தலைவைத்துக் கூட படுப்பது இல்லை.

இவன் தேவியை அடங்கி நடக்க வேண்டும் என்று
எதிர்பார்த்தான்.

'கணவனே கண்கண்ட தெய்வம்' என்று ஒரு
ஞாசகம் எழுதி மாட்டி இருந்தான்.

பார்த்தான்; இவனுக்கு ஒரு பாடம் கற்பித்தான்.

வடை பாயசத்தோடு உணவு படைத்தான். இவன்
புடம் முன்னால் வைத்துக் கற்பூரம் காட்டினான்.

'இலை போட்டுக் கொண்டு சாப்பிட்டான்.

'பசிக்குது' என்று பரிதாபத்தோடு கேட்டான்.

'தெய்வம் சாப்பிடாது' வழிபாடு போதும்
என்றான்.

அந்த வாசகத்தை அந்த இடத்திலிருந்து நீக்கி
ட்டான்.

'உட்காருங்கள் சாப்பிடுங்கள்' என்றான்.
அவனைக் கணவனாக நடத்தினான்.

X — X

அவன் சிகிரெட்டுப் பிடித்தான்; அளவுக்கு அதிக
மாகப் பிடித்தான்; அவன் எவ்வளவோ சொல்லிப்பார்த்
தான். அவன் கேட்கவே இல்லை.

'சிகிரெட்டுப் பிடிக்காதீர்' என்று சொன்னான்

'Cancer' வரும் என்று சொல்லப்போறே அவ்வளவு
தானே.

'நாற்றம் வருது' அதை என்னால் தாங்கிக்கொள்ள
முடியவில்லை; முகத்தை முகத்தை அணைக்கவேண்டாம்
என்று கேட்டுக்கொண்டான்.

(இந்தப் பிரச்சாரம் பலம் வாய்ந்ததாக இருந்தது)

“சிகரெட்டுப் பிடிக்காதீர்

மனைவி விரும்ப மாட்டாள்”

என்ற பிரச்சாரம் பயன் உடையது என்பதை உணரத் தொடங்கினான்.

அன்றிலிருந்து சிகரெட்டுப் பிடிக்கும் பழக்கத்தை விட்டுவிட்டான்

அவள் அவனைக் கைவிடவில்லை.

X — X

‘உனக்கு தேவி என்று யார் பெயர் வைத்தது?’

‘எங்கப்பன் ‘மூக்கையன்’ தான் வைச்சாங்க

‘மூதேவி என்று எழுதவேண்டி இருக்கிறதே’

‘அப்படியானால் என் பெயரை மாற்றிக்கொள் கிறேன்’

‘உன் அப்பனை மாற்றிக்கொள்’ என்றான்

X — X

கலியாண அழைப்பிதழ் வந்தது

‘மொழி விலக்கப்படவில்லை’ என்று கொட்டை எழுத்தில் எழுதியிருந்தார்கள்.

‘அவன் அந்தக் கலியாணத்துக்கு போகவேண்டாம்’

X — X

(அவனுக்குப் பழைய சம்பவம் ஒன்று நினைவுக்கு வந்தது)

‘Teen age’-நிகழ்ச்சி நீச்சல்குளத்தில் நேரிழையாள் ஒருத்தி அடித்துச் செல்லப்பட்டாள்; அப்போது அவன் ஒரே பாய்ச்சலாகச் சென்று அவனைக் கரை ஏற்றினான்.

முதல் உதவி செய்தான்; கை கால்களைப் பிடித்து விட்டான். மின்சாரம் பாய்ந்தது. அதாவது அவன் தன்னை விகும்பிக் காதலிப்பான் என்று எதிர்பார்த்தான்.

சினிமாவில் பார்த்ததுபோல் 'நான் உன்னைக் காதலிக்கிறேன்' என்றான்.

அவள் ஈரப்புடவையை மாற்றிக்கொண்டு வேறு புடவை உடுத்திக்கொண்டு வந்து நின்றாள்

அதற்குள் அவன் காதல் உணர்வும் காய்ந்துவிட்டது.

அவள் அவனுக்குச் சகோதரி போல் காணப்பட்டாள்.

'நன்றி' என்று இவன் சொன்னான்.

X -- X

'உனக்கு என்ன பஸ் ஸ்டாண்டில் வேலை'

'பிடிச்சுகிட்டு நிற்கிறதுக்கு ஒரு போஸ்டு இருக்குதே அவ்வளவுதான். வேற ஒன்றும் இல்லை'

X — X

வசதி உடையவன், அதன் விளம்பரம் அவன் வாங்கி வைத்திருந்த புதிய கார்;

தேவி கார் ஓட்டக் கூற்றுக் கொண்டிருந்தான்.

அவசரப்பட்டு அவளை நம்பி வெளியூருக்குப் போனான் பிரேக் அவைளக் கைவிட்டது.

'என்ன செய்வது' என்று கோட்டான்

'பேசாமல் புளியமரத்தில் மோதி விடு' என்றான்

'எதற்கு?'

“அதுக்கு இன்குரன்சு அதிகம் கொடுக்க வேண்டியிருக்காது” என்றான்.

சமாளித்துக் கொண்டாள்; புனியமரம் தப்பியது. காரும் தப்பியது; இவர்கள் உயிரும் தப்பியது.

= — X

கார் ஷெட்டை இடித்துக்கட்ட வேண்டும்” என்றான்

“இன்னும் கொஞ்சம் இடியட்டும் நான் முழுமையாகக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை” என்றாள்.

‘சரி மொத்தமாக இடித்துவிடு இடிக்கும் கூலி மிச்சமாகும்” என்றான்.

X — X

அன்புள்ள தேவிக்கு, என்று கடிதம் எழுதினான். 2 நாள் தள்ளித் தேதியைப் போட்டு வைத்தான்.

‘ஏனுங்க தேதி தள்ளிப் போட்டிங்க’
‘படிக்கும்போது நேரில் அப்பொழுதே பேசுவதுபோல இருக்க வேண்டுமே அதற்குத்தான். தபாலில் வந்து சேர வேண்டு நாள் ஆகுமே’ என்றான்.

X — X

நான் ஊருக்குப் போனேனே! எப்படித் தனியாக இருந்தீர்கள்?

‘வேலைக்காரி இங்கே தனியாக இருந்தாள் அவருக்

குத் துணையாக இருந்தேன்' என்றான்.

'நீங்க என்னை நினைக்கிறது உண்டா?

'உன் நினைவைத்தவிர வேறு எதுவும் இருப்பது இல்லை. எப்போ திரும்பி வந்துடுவியோ. என்றபயம் இருந்தது.'

'ஏனுங்க lipstick-கை காணோம்'

'என் உபயோகத்துக்கு எடுத்து வச்சிருக்கேன்'

'உங்களுக்கு எதுக்கு'

'யார் பூசிக் கொண்டாலும்; ஒன்னுதானே அதனால் தான்''

'ஏனுங்க நம்ம கலியாண போட்டோவைக் காணோம்.'

'எடுத்து வச்சிட்டேன்,''

ஏன் எதுக்கு?"

"இவள் தான் உங்க மனைவியா என்று துக்கம் விசாரிக்கிறாங்க'

'ஏன் எனக்கு என்ன குறை?"

"உனக்கு ஒன்னும் குறையில்லை! எனக்குத்தான். நான் உனக்கு match இல்லையாம்; நீ என்னை விட அழகா இருக்கியாம்.

'அப்படிச் சொல்லுங்க'

“ஸ்கூட்டரில் பின்னாலே கொஞ்சம் உட்காரீங்களா’

“எதுக்கு?”

“வழியிலே யாரும் lift கேட்காமல் இருக்க’

“சதா உழைக்கிறேன், கூடமாட ஏதாவது வேலை செய்யக்கூடாதா?” என்று கேட்டாள்.

“என்னடி செய்யச் சொல்றே”

“துணி துவைக்கிறது; புடவையை அலசிப்போடறது; மாவாட்டறது; வீடு பெருக்கறது. இந்த மாதிரி சில்லரை வேலைகளை மட்டும் செய்யலாமே?”

‘எதிர் வீட்டுக்காரி உங்களுக்கு ஒரு லெட்டர் எழுதியிருக்கா’

‘என்ன எழுதியிருக்கா?’

“ஒரே பொய்; நீங்க மன்மதனாம் மத்னகாமராஜனாம்

புடவைக் கடை ஒன்றுக்கு அவன் அவளோடு போனான்.

பொம்மைக்குப் புடவை சுற்றி இருந்தது; கவர்ச்சிகரமாக இருந்தது;

என்ன அதையே பார்க்கிறீர்கள்’

“அசல் பொம்பளை மாதிரி இருக்கே! அதுதான் பார்க்கிறேன்’ என்றான்.

சிறிது நேரத்தில் சில 'அழகிகள்' அசைந்து நடந்து உள்ளே நுழைந்தனர்.

'என்ன பார்க்கிறீர்கள்? என்று கேட்டாள்.

'பொம்மைகள் அசைகிறதே அதை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்' என்றான்.

X X —

'இன்னிக்கு என்ன டிபன்?'

'பூரி உருளைக்கிழங்கு வடை'

அ'தெல்லாம் வேண்டாம் வெறும் தயிர்சாதம் போதும்'

'ஏன்?'

'நான் சாப்பிட அதெல்லாம் வச்சால் டிபன்பாக்ஸ் தான் மிச்சமிருக்கும். எல்லாம் காலி பண்ணி வச்சிடு வாங்க, ஆபீசில்

X — X

'V பஸ் வருது ஜாக்கிரதை'

'ஏன் பயப்படறீங்க'

'அவங்களாலே accident செய்யாமல் ஓட்ட முடியாதாம்'

X — X

'பேசாமல் இருக்கிறீர்களா?'

'எப்படி முடியும்'

பேசாமல் இருப்பது எப்படி என்பதைப் பற்றி மூன்று மணிநேரம் சூச்ச விடாமல் பிரசங்கம் செய்து முடித்தாள்.

இவன் ஒரு முறை பஸ்சில் பயணம் செய்தான்,
 'எதுவரை' என்று கண்டக்டர் கேட்டார்.
 'கடைசி வரை'
 'உங்கள் மனைவி'
 'வீடுவரை' என்றான்.

X — X

ஒரு நாள் கோபமாகப் பேசினாள்.
 'கொஞ்சம் ரேடியோவை நிறுத்த முடியுமா?'

'எத்தனை மாசமா சோல்றேன். காஞ்சிபுரம் புடவை வாங்கி வாங்க என்று. அதிலே கொலஸ்டால் இல்லை. சாரம் மணம் இல்லை; உடம்புக்குக் கெடுதி இல்லை. இதெல்லாம் பொம்பளைங்க விவகாரம். போய் வாங்கி வாங்கன்னா வாங்கிவாங்க'' என்றாள்.

மறுபடியும் ரேடியோவை 'ஆன்' பண்ணினான் அதுவும் அதே மாதிரி ஒலித்தது.

X — X

தேவிக்கு T. V-இல் பேச வேண்டும் என்று ஆசை

'சிந்தனைக் கதிர்' இதற்கு அழைப்பு வந்தது. இதற்கு எந்த டெஸ்ட்டும் இல்லை; அதனால் சான்சு கிடைத்தது.

'கணவன்மார்கள் மடையனாக இருந்தாலும் சரி; அடி முட்டாளாகவும் இருக்கலாம். எப்படிப்பட்டவரையும் நாம் வழிக்கும் கொண்டு வர முடியும். சமையல் வேலை தெரியாவிட்டாலும் கற்றுக் கொடுத்துவிடலாம். கணவன் முட்டாளாக இருந்தால்தான் பெண் அதிகாரம் செலுத்த முடியும், எந்த வகையிலும் ஆண் நம்மை வி,

உயர்வாக இருக்கக் கூடாது' என்று தன் சுய சிந்தனை யோடு பேசினான்'

அவன் நண்பர்கள் அவனைப் பாராட்டினார்கள்.

'நான் தான் எழுதிக் கொடுத்தேன். இல்லாவிட்டால் இதைவிட அதிகமாகப் பேசி இருப்பாள்' என்றான்.

❖ -- ❖

'நான் டான்சு'கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்' என்றாள்,
'எதுக்கு'

'உடம்புக்கு நல்ல பயிற்சி' என்றாள்.

"அதைவிட கராத்தே'கத்துக்கோ தற்காப்புக்குப் பயன்படும் என்றான்.

❖ -- ❖

'ரொம்ப நாளா ஒண்ணு சொல்லலாம்னு நினைக்கிறேன். 'உன்னை வரவர எனக்குப் பிடிக்கலை' என்றான்.

'நானும் நெனைச்சேன் ஆனால் சொல்லமாட்டேன். இதுதான் நம்ம ரெண்டு பேருக்கும் உள்ள வித்தியாசம்' என்றாள்.

❖ -- ❖

'T. V-யில் பாரதம் பார்க்கிறீங்களா கர்னனைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீங்க'

'கொடுத்துக் கொடுத்துத் தேய்ந்தான். என்னைப் போல'

:எப்படிங்க'

'அவன் பிறகுக்கு; நான் உனக்கு'

‘விசுவாமித்திரரை மேனகை எப்படிங்க விரும்பினாள்’

‘ஏன் தாடி மீசை சடைமுடி’

‘‘அதனால்தான் கேட்டேன்’

‘அது அந்தக் காலத்து fashion’

‘நேற்று இருந்தவங்க இன்னைக்கு இல்லை’

‘நீங்க என்ன நினைக்கிறீங்க?’

‘நூற்றுக்கு நூறு உண்மை,

‘‘நேற்று பாக்கட்டில் நூறு ரூபாய் வச்சிருந்தேன்;’
இன்று இல்லை’ என்றான்.

‘‘மற்றொரு சான்சு ‘டி. வி யிலே கிடைக்குமா?
உங்களுக்கு யாராவது தெரியுமா?’

தெரியுமே; சோபனாரவி, செந்தமிழரசு, பாத்திமா
இன்னும் நிறையபேர்’

‘‘எப்படிங்க’

‘தினம் நம்ம டி.வி-யிலே வர்ராங்களே’

‘ஏங்க இந்த நர்சே வேணும் என்கிறீங்க’

‘அவள்தான் கொஞ்சம் அழகா இருக்கா’

‘‘உங்களை இங்கே விட்டு வச்சது தப்பா போச்சு;
பேசாம வீட்டுக்கு வந்து சேருங்க’

‘அந்த அழகிய முகத்தை வீட்டிலே பார்க்க முடி
யாதே’

பொன்னகையோடு வந்தால் இங்கு இருக்கலாம் என்று சண்டை போட்டுத் தாய் வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தான்; அவள் இரண்டு மாதம் அங்குத் தங்கி இருந்தாள்

பிரிவு அவர்களை வாட்டியது; அவன் வீட்டுக்குவர அழைத்தான்.

‘நகை இல்லை வரமுடியாது’ என்றாள்.

‘புன்னகையே போதும் புறப்பட்டுவா’ என்றான் கட்டின புடவையோடு வந்து சேர்ந்தாள்

‘அதுவும் தேவையில்லை; நீ இருந்தால் போதும்’ என்றான்.

X — X

‘சினிமாவுக்குப் போனார்கள். விளக்கு அணைக்கப் பட்டது’

‘தேவியின் கால் மிதிபட்டது’

‘வீட்டுக்கு வாங்க சொல்றேன்’ என்றாள்.

‘இங்கேதான் சொல்லேன்’

‘சொல்ல முடியாது’

வீட்டுக்குப் போனார்கள்.

‘சும்மா இருக்கக் கூடாதா? என் காலை அங்கு வந்து மிதிக்கணுமா’

‘சாரி; நான் பக்கத்திலே அழகா ஒருத்தி இருந்தாளே அவள் கால்னு நினைச்சி மிதிச்சேன். மன்னிச்சிடு’

‘சரி; உங்க கால் இல்லை அது, அந்தப் பெண்ணின் கணவன் கால்; அது இப்பத்தான் தெரியுது’

X — X

‘நாயகன் படத்தைப் பார்த்தாயா ?

‘விசேஷம்’

‘நீ நல்லவரா கெட்டவரா என்று பேரன் கேட்கிறான். ஆனால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை’

‘சுட்டுத் தள்ளி விட்டார்களே அதுதான் முடிவு’

‘தீமை அழியும் என்பது சொல்லாமல் சொன்ன பதில்.

X — X

‘எங்கேயாவது ஒடிப் போகலாமா’

‘எதுக்கு?’

‘அப்படிப் பேசுவதுதானே காதல் உரையாடல்’

X — =

‘முதல் மரியாதை படத்து வெற்றிக்குக் காரணம்’

‘ராதாவின் நடை உடை பாவனைதான்’

‘சிவாஜி’

‘காதல் பெண்ணின் கண்வீச்சில் கல்லைச் சுமக்கிறார். அதுவும் ஒரு காரணம்தான்’.

X — —

‘ஏனுங்க ஆபீசிலே இருந்து வரும்போது கைவீசி கிட்டு வர்றீங்களே உங்களுக்கு வெக்கமா இல்லை’

‘எதுக்கு?’

‘கையிலே அழகா ஒரு முழம் பூ இருந்தால் எவ்வளவு அழகா இருக்கும்’

இதுவரை பூ தலையிலே இருந்தால் அழகா

இருக்கும்னு நினைச்சேன். இப்பத்தான் தெரியுது அது
கையிலே இருந்தாலும் அழகா இருக்கும் என்று'

X — X

'ஆபீசிலே டைப்பிஸ்டு ராஜினாமா செய்துட்டாள்'

'ஏன் என்ன சொன்னீங்க'

'ஹல்லோன்னு சொல்லலையாம்; அதனாலே
அவளுக்குக் கோபம்'

'சொல்லித் தொலையறது தானே!'

'இனிமேல் சொல்றேன் நீ ஏதாவது சொல்லுவி
யேன்னு பயந்தேன்!,

X — +

'கடற்கரை பீச்சுக்குப் போகலாம்?'

'எதுக்கு?'

'மலரும் நினைவுகள் பேசுவதற்கு'

X — X

'இதோ பாருங்க ஒரு சோப்பு வாங்கினால் ஒரு
டி. வி. இனாம்.

'சோப்பு விலை'

'பத்தாயிரம்'

'T.V மட்டும் வாங்கிக்கலாம் போதும்'

X — X

'ஏன் உங்க நண்பர் காஃபி சாப்பிடாமல்
போயிட்டார்'

‘எனக்கு நீ போட்டு வைத்த காஃபின்னு சொன்
னேன்; அவ்வளவுதான்’

— + —

‘ஏன் தனியா சிரிக்கிறீங்க’

‘உன்னை பார்த்துச்சிரிக்க முடியாததால்தான்’

‘ஏதாவது இப்படி அனுபவம்?’

‘அதை ஏன் கேக்கறே; ஒரு பெண்ணைப் பார்த்துச்
சிரித்தேன்; அவள் என் கன்னத்தைத் தடவிக் கொடுத்தாள்
அதனால்தான்’

— x —

‘fat சாப்பிடாதீங்க கொலஸ்ட்டால் வரும்’

‘சர்க்கரை போட்டுக்காதீங்க டையாபீட்டஸ்
வரும்.’

‘உப்பு சேர்த்துக்காதீங்க நமைச்சல் வரும்’

‘பின் என்னதான் சாப்பிடச் சொல்றே?’

‘போட்டதை சாப்பிடுங்க’ எதிர் பேசாமல்

— + —

‘எப்ப பார்த்தாலும் பணத்தையே எண்ணுகிறீங்களே
ஏன்?’

‘வேறு எண்ணத் தெரியாததலால், அது ஒன்றுதான்
சரிபார்க்க முடிகிறது.’

— + —

பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும்’ இதற்கு உதார

ணம் சொல்ல முடியுமா ?

‘எந்தப் பாலைக் குடிக்கிறீங்க; அதைச் செல்லுங்கள் முதலில்’

— X —

நண்பன் ஒருவன் இவனைத் தேடிக் கொண்டு வந்தான்.

‘எங்கேடா இருந்தே இதுவரை’

‘உள்ளே இருந்தேன். இப்பொழுது தான் வெளியே வந்தேன்’

‘எத்தனை மாசம்’

‘நானா என் மனைவியா ?’

— X —

‘வாரியா வெளியே போகலாமா’—நண்பர்கள்..

‘அனுமதி கேக்கணும்’

‘எதுக்கு?’

கட்டிய மனைவி அவள் permission இல்லாமல் வீட்டைவிட்டு வெளியே எப்படிப் போக முடியும்?

— X —

‘கட்டிய மனைவி லட்சணமா இருக்கா உனக்கு என்னடா குறைவு?’

‘பார்க்கவா பேசவா ?’

‘பார்க்க’

‘அப்படி ஏமாந்தவன் தான் நான்.’

— X —

‘ஏண்டா எலியும் பூனையுமா சண்டை போட்டுக்
கிறீங்க’

‘என்னை அவன் விழுங்க முடியாதலால் தான்’.

— X —

‘ஊரு கோடியிலே என்னடா ஒரே கும்பல்’

‘யாரோ செத்துக் கிடக்கிறாள்’

‘போய்ப் பார்க்கறது தானே’

‘என் மனைவி வீட்டிலே இருக்கிறாள். தேவை
இல்லை’.

— X —

கூட்டிப் பெருக்க ஒரு ஆளைப் பாருங்க’

‘தேவை இல்லை. Calculator வாங்கி வச்சிருக்கேன்’

‘அது இல்லேங்க ஆள்’

‘அவளும் தான் நேரம் கணக்குப் பார்த்து வேலை
செய்வாள். ஆளைத்தான் சொன்னேன்’.

— X —

‘அப்பா அவள் என் பாண்டை போட்டுக்கிட்டு
காலேஜிக்குப் போயிட்டாள்’

‘இன்னைக்கு ஒருநாள் அட்ஜெஸ்டு பண்ணிக்கோடா
பிறகு பார்க்கலாம்’

‘எப்படிப்பா’

‘அவள் சேலை ஏதாவது இருக்கும் பார்த்து
சுத்திக்கோ’

‘வயசு வந்த பையன் வீட்டோடு இருக்கிறான். அவனை வச்சிகிட்டு பெண்ணுக்கு என்ன அவசரம் கலியாணத்துக்கு?’

‘அவள் நாலு இடத்துக்குப் போறவள் ஆபீசிலே உத்தியோகம் பண்றாள். எப்படி எப்படி இருக்குமோ முன் கூட்டிக் கலியாணம் செய்யறதுதான் நல்லது’

— + —

‘அப்பா தாத்தா மண்டையைப் போட்டுட்டாரு’

‘என்னடா இது அவலட்சணமா பேசறே’

‘கீழே விழுந்து மண்டை உடைஞ்சி போச்சு அது தான் சொல்றேன்’

— x —

‘பையனை ஏன்டான்னு ஒரு பேச்சுக் கேட்க மாட்டேன் என்கிறீர்களே’

‘அவன் திருப்பிக் கேட்டால் என்ன செய்வது அது தான் பார்க்கிறேன்’

— x —

‘இவளை யாருக்காவது சீக்கிரம் கட்டித் தொலை யுங்கோப்பா’—பையன்

‘ஏன் நீ அவசரப்படறே’—அப்பா

‘எனக்கு வயசு ஆவுதே அதனால்தான்’—பையன்

— + —

‘இவள் யார் என்னைக் கண்டிக்கிறதுக்கு?’

‘கூடப்பிறந்தவள்; நீ கெட்டுப் போகக் கூடாது என்று பார்க்கிறாள். அப்புறம் யார்ரா வந்து உன்னைக் கட்டிக்குவாள்? அதுதான் அவள் கவலை!’

‘அப்பா காலேஜிலே சேர்றதுக்கு டொனேஷன்

‘இதை எப்படிடா ஈடு செய்ய முடியும்?’

‘வேலையிலே சேர்றதுக்கும் லஞ்சம் தரணும்’

‘முடிவு’

‘நான் வேலைக்குப் போனதும் எல்லாம் சேர்த்து
சம்பாதிச்சிக்குவேன் கவலைப்படாதீங்க’

-- + --

‘அப்பா நான் கராத்தே கத்துக்கிடப் போறேன்’

‘எதுக்கும்மா இதைல்லாம்’

‘நானைக்கு சினிமாவுலே சேர்ந்தா இது ரொம்பவும்
அவசியம் சான்ச அதிகம் கிடைக்கும்’

-- + --

‘என்னம்மா எழுதறே’

‘காதல் கடிதம்’

‘யாருக்கு?’

‘ஒரு பைத்தியத்துக்கு?’

‘யாரம்மா அது’

‘காதல் பயித்தியம் அவருக்கு’

-- X --

‘ஊருக்குப் போனதும் மறக்காமல் கடிதம் எழுது’

‘இப்பவே எழுதிட்டேன்; போகும் முன் போஸ்டு
செய்துடுவேன்’

‘சேர்ந்ததும் தானே எழுதணும்’

‘அப்பாலே மறந்துடுவேன் அதனால்தான் இப்பவே
எழுதிட்டேன்’

'அப்பா எனக்கு ஒரு ஸ்கூட்டர் வாங்கித்தாங்க
அப்பா'

'எதுக்கு?'

'Boy friends' அவங்களுக்கு lift தர'

'தப்பு பண்ணப் போறே'

'அவங்கதான் செய்வாங்க; நான் செய்ய மாட்
டேன்'

'என்னம்மா சொல்றே'

வரதட்சணை கேக்காமல் கலியாணம் பண்ணிக்க
வருவானுங்க; அதைச் சொல்றேன்.

— X —

'அப்பா எனக்குப் புது நடிகர் ராவு தான் பிடிக்கும்'

'உனக்குப் பிடிச்சால் போதுமா அவருக்கு உன்
னைப் பிடிக்க வேண்டாமா?'

— X —

'அப்பா அவசரப்பட்டு எனக்குக் கலியாணம்
செய்து விடாதீங்க.

'ஏன்'

'பல மாப்பிள்ளைகள் நம்ம வீட்டுக்கு வரணும்
அவர்களை interview பண்ணணும்னு ஒரு சின்ன ஆசை
அவ்வளவுதான்'

— + —

'அப்பா அண்ணனைக் கொஞ்சம் கண்டித்து
வையுங்க அப்பா'

‘எதுக்கு’

என் சிநேகிதிகள் வந்தால் ‘உம்முன்னு மூஞ்சியை
வச்சிக்கிறான். கலகலப்பா பேசிச் சிரிக்க மாட்டேன்
என்கிறான்,

அதனால் உனக்கென்னம்மா நஷ்டம்

‘நம்ம வீட்டுக்கு இனியேல் வரமாட்டேன் என்று
சொல்லிட்டாங்க அவங்க,

— + —

‘என்னைட்டார்த்து ‘உதவச்சரை’ என்கிறான்
அப்பா’

‘இல்லேப்பா அவள் புடவையைப் பார்த்துச்
சொன்னேன்,

— + —

‘பாரதியின் பாடல்களில் உங்களுக்கு எது மனப்
பாடம்?,

‘கண்ணம்மா என் காதலி’

‘காரணம்?’

‘அதன் வாசகங்கள் சமயத்துக்குக் கைகொடுக்
சின்றன’

— x —

‘நீ எப்படிப்பா சுமுகமா குடும்பம் நடத்தறே’

‘ஆமாம் போடுவேன், தலையசெப்பேன்; எதிர்
பேசாமல் அடக்கமா நடந்துகுவேன்’

— + +

‘ஆட்டோக் காரர்கிட்டே என்னடி தகராறு?’

‘அவன் அடி போட்டுப் பேசறான்’

‘காசுக்கு அடி போட்டு இருப்பான்; நீ ஒரு அடி தள்ளி தில்லு’

‘என்னை Kidnap செய்து விடுவானாம் அவனை உள்ளே தள்ளினால்’

‘காலம் அப்படி, ஜாக்கிரதையாயிரு’

— + —

‘ஒரு நாறு ரூபாய் இருந்தால்கடனாத்ரமுடியுமா’

‘நூற்று ஒன்றுதானே இருக்குது’

‘வேணாம்; வேறுஎங்காவது கேட்டு வாங்கிக்கிறேன்’

— + —

‘அடுத்தது ஆணா பெண்ணா?’

‘பெண்தான் வேணும் அவள் தான் பிற்காலத்திலே சம்பாதிச்சு போடுவாள்’

— + —

‘நீ என்னோட சினிமாவுக்கு வரியா’

‘அத்தியூத்தாப் போல இருக்குதே’

‘கியூவிலே நின்று டிக்கட் வாங்கணும்’

— + —

‘என்னாடா தாடி மீசை?’

‘அய்யப்பன் யாத்திரை;

“இது என்ன இதைத் தேர்ந்து எடுத்தே”

“கொஞ்ச நாள் நிம்மதியாக இருக்க”

“விளங்கலையே”

“என்மனைவி என்னோடு அங்கு வர முடியாது”

— + —

அவன் மனைவி சுகமில்லாமல் இருந்தாள். நர்சிங் ஹோமில் அடைக்கலம் புகுந்தாள். இவனுக்கு அவள் கவலையே பெரிதாக இருந்தது.

டாக்டர்கள் கைவிரித்து விட்டார்கள் இவனிடம் உள்ள காசு காலியாகி விட்டதால்

‘சார் என் மனைவி பிழைப்பாளா’

‘தைரியமாக இருக்கலாம் இனிப் பிழைக்கமாட்டாள் என்று சொல்லி விட்டார்கள்’

‘என்னசார் செய்யுது?’

‘கடவுளிடம் பிரார்த்தனை செய்து கொள்ள வேண்டும்’

‘அவள் பிழைக்க வேண்டாம் என்றா?’

‘அதற்கு நாங்கள் இருக்கிறோம்’ பிழைக்க வேண்டும்’ என்று

‘என்னங்க டாக்டரிடம் பேச்சு’

‘உன்னிடம் பேச முடியாததால் தான்’ நீ போன பிறகு நான் என்ன செய்ய முடியும்’

‘இடுக்கண் வருங்கால் நகு’ வள்ளுவர் சொல்லி இருக்கிறார்’

‘வந்த பிறகு என்ன செய்வது?’

‘அழவேண்டியது தான். அதற்கப்புறம் தானாக
மறந்து விடும் கவலைப் படாதே’
அவள் மூடிய கண்களைத் திறக்கவில்லை.

— + —

காலம் சுழன்றது; மகனும் மகளும் பேரப் பிள்ளை
களை அவர் வேண்டிய அளவுக்குப் பெற்றுத் தந்தார்கள்.

அவர்கள் இவனைச் சிரிக்க வைத்தார்கள்.

‘பாட்டி எங்கே என்று கேட்டார்கள்’

கூடத்தில் பொட்டு வைத்த படத்தைக் காட்டி
னார்.

‘பாட்டி கதை சொல்லுவார்களா தாத்தா’ என்று
கேட்டார்கள்:

‘சிரிக்க வைப்பாள்’ என்று சொல்லி முடித்தார்.

முற்றும்

3. ராசியான பேர்

‘என்ன புதுத்தலைப்பாக இருக்கிறதே’ நான் என்று வியக்கலாம் விஷயம் பழையதுதான்.

நான் அதிசயமாக ஒரு ஸ்கூட்டர் வாங்கினேன். அது பதிவு செய்ய அனுப்பினேன். அதற்குக் கிடைத்த எண் அதிருஷ்டம் என்கிறார்கள். அது வாங்கியபிறகுதான் நான் தொட்டது எல்லாம் பெண்ணாகவே இருந்தது, தவறு பொன்னாக இருந்தது.

நான் தாடி வளர்க்க ஆரம்பித்தேன்; வயது காரணம் என்று நினைக்காதீர்கள், சந்திரசேகர் பிரதமராக இருந்த போது அவர் அரை குறையாக வளர்த்து வந்த தாடி மீசை எனக்குப் பிடித்து இருந்தது. இன்னொரு அமைச்சர் ஆட்டுத்தாடி வைத்திருந்தார் இதுவும் என்னை ஓரளவு பாதித்தது என்று கூறலாம்.

அப்படியே வளர்த்தேன், செடி கொடிகளை வளர்க்கும்படி பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள், அது முடிய வில்லை என்றாலும் இதுவாவது வளர்ப்போமே என்று விட்டு வைத்தேன். தண்ணீர் ஊற்றாமலே எப்படி வளர்கிறது? இது ஒரு ஆராய்ச்சி. வியர்வைதான் காரணம் என்பதைக் கண்டுபிடித்தேன்; இந்தக் காலத்திலே உடைகளில் தலைமயிர் முடியில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பேதம் இல்லாமல் போய் வருகிறது, நிச்சயம் அவர்கள் என்னோடு

இந்த வகையில் போட்டி போட முடியாது என்பதிலே ஒரு திருப்தி. தொட்டுத் தொட்டுப் பழகிய பிறகு வெட்டிப் போட மனம் வரவில்லை.

எப்படியாவதுபோ என்று விட்டு விட்டேன். என்னைப்பார்த்து என் நண்பர்கள்கூட வளர்க்க ஆரம்பித்தார்கள். முடியவில்லை; அவர்கள் வீட்டில் எதிர்ப்பு வந்துவிட்டது, அது வினைவிக்கும் குத்துச்சண்டையை அவர்களால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. சத்தம் செய்யாமல் அவர்கள் இளைஞர்கள் ஆகி விட்டார்கள்.

நான் வளர்த்த அருமை தாடிக்கு என் மனைவி மறுப்பே சொல்லவில்லை: நிச்சயம் நான் விரைவில் சாமியாராகி விடுவேன் என்ற நம்பிக்கை அவளுக்கு; அதனால் தான் அவள் என்னை எதுவும் சொல்லவில்லை. காவிய உடை ஒன்று அவளே வாங்கிக் கொண்டு வைத்திருந்தாள். 'தாடி' என்று என்னை அழைக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். எங்கள் வீட்டை தாடிக்காரர் வீடு என்று சொல்லிவந்தார்கள். 'தாடி' என்று சொன்னால் நேரே என் முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்திவிடுவார்கள்.

எனக்கு இந்தத்தாடி மீது வெறுப்பு வந்து விட்டது; யாரும் என்னிடம் கிண்டலாகப் பேசுவதை நிறுத்தி விட்டார்கள்; அளவுக்கு மீறி மரியாதை காட்டினார்கள். 'தாத்தா' என்ற புகிதாகப் பிறந்த ஐந்து வருஷம் ஆன பக்கத்து வீட்டுக்குழந்தை என்னை அழைக்க ஆரம்பித்தது. யார் உனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தது என்று கேட்டேன்.

‘என் ஆத்தா’ என்றது. அந்த அம்மையார் கொஞ்சம் அழகாகவே இருந்தார்கள்,

திருப்பதிக்குப் போவது என்று முடிவு செய்து விட்டேன். இங்கே local சலூன்களில் அதைத் தொடர்ந்து விட்டார்கள் உங்களுக்கு இது நன்றாக இருக்கிறது. என்று மறுப்புச் சொல்லி வந்தார்கள். தாடியைப் பறி கொடுத்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தேன், அடிக்கடி தொடர்புப் பார்ப்பேன்; பழகிய தோஷம்.

வீட்டுக்கு வருகிறேன்;

“வெளியே போய்யா! அய்யா வீட்டில் இல்லை” என்று என் மனைவி சொல்கிறாள்;

“அய்யா இருக்கிறார் பொய் சொல்றீங்க” என்று சொல்கிறேன்.

அவள் சிறிது நேரம் ஆயிற்று என்னை அடையாளம் காண.

‘அடியோடு ‘மாறிவிட்டீர்களே’ என்றாள். முடியோடு தான் மாறிவிட்டேன்” என்றேன்.

தாடிபோன பிறகுட என்னை மற்றவர்கள் ‘தாடி என்றே அழைத்தார்கள் இந்தப் பெயர் என்னை விட்டு நீங்காது என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன்; ஒரு தடவை தவறு செய்துவிட்டால் அவள் அவிசாரி தான். பத்தினி என்று சொல்ல மாட்டார்கள் என்பதை உணர்ந்தேன்.

தாடியோடு இருந்தபோது ஒரு போட்டோ பிடித்து மாட்டி வைத்திருந்தேன். என் பக்கத்தில் என் சகதர்மினி உட்கார்ந்திருந்தாள், நான் நாற்காலியில் அமர்கிறேன், அவள் பக்கத்தில் நிற்கிறாள்; சிலபேர் பாரதியின் பழைய பட என்றும் நினைக்க ஆரம்பித்தார்கள்

சிலர் 'யார் இந்தப் பெரியவர்' என்று விசாரிக்க ஆரம்பித்தார்கள். பெருமை என்பதே தாடியால்தான் வருகிறது என்பதை உணர்கிறேன்.

மொட்டை அடித்துத் கொண்டபிறகு என்னைப் பார்த்தவர்கள் நீ வில்லனாக நடிக்கலாம்' என்றார்கள்,

தாடிக்கும் மொட்டைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக் காண முடிந்தது,

நடிப்பதில் ஆசை பிறந்தது. நடிகர் அசோகன்தான் நினைவுக்கு வந்தார். வில்லனாக நடிப்பதற்கு அவர் மொட்டை அடித்துக் கொண்டது நினைவுக்கு வந்தது.

'கினிமாவிலே நடிக்க வேண்டும்; என்ன செய்யலாம்?'

பேட்டிகள் பல படித்து இருக்கிறேன் பாரதிராஜா வின் நினைவு வந்தது

"ஏன் அவரைப் பற்றிய நினைவு' சரியான கேள்வி.

ஏனென்றால் அவர் மூலமாகத் தான் பல நடிகர்கள் திரையைக் கிழித்துக் கொண்டு உள்ளே வந்திருக்கிறார்கள்.

“புதுமுகம் என்றேன்”

“மொட்டை அடித்த முகம்” என்று அவர் கிண்டல் செய்தார்,

நான் நரிமுகத்தில் விழிக்கவில்லை.

அதற்கப்புறம் அவருக்கு என்னிடம் பேசவே நேரம் இல்லை.

அப்புறம் புரிந்தது தலையில் பூசுக்குடி நிலாப்போல ஒளி வீசும் வட்டமுகம்தான். புதுமுகம் என்று”.

சரி போனால் போகட்டும் போடா என்று அந்தத் திசைக்கு ஒரு கும்பிடு போட்டுவிட்டுத் திரும்பினேன்.

வடபழனி கோயிலுக்குப் போவதைக் கூட நிறுத்திக் கொண்டேன்.

“உங்களைப் பார்த்தால் ஒரு பைத்தியக்காரனைப் போல இருக்குது” என்றாள் என் மனைவி.

ஏன் அப்படிச் சொன்னாள் என்பது புரியவில்லை.

பாரதியின் படத்தைக் காட்டினாள். அவருக்குத் கலைப்பாகை இருந்தது; மீசை இருந்தது; எனக்கு இல்லை.

இப்பொழுது புரிந்தது. அவரைப்போல நான் ஒரு பைத்தியம் என்பது அவள் கணிப்பு.

பாரதிக்கு ஒரு கும்பிடு போட்டேன். “நீதான் அருள் செய்ய வேண்டும்” என்றேன்.

“கவலைப்படாதே கலைமகள் உனக்கு அனுக்கிரகம் செய்வாள்; எழுது” என்றாள்.

மகாகவி பாரதியின் அருள் கிடைத்துவிட்டது என்ற ஒரே சந்தோஷம்.

அது முதல் என்னை ஒரு மகாகவி என்று நினைத்துக் கொண்டேன்.

கவிதை எழுதுவது என்று என் பேனா எடுத்தேன். தவறு என் எழுதுகோல்’ எடுத்தேன். செங்கோல் ஒச்சியது.

என் மனைவி எதிரே நின்றாள்.

காளியைப் பற்றி ஒரு கவிதை எழுதி முடிந்தது.

‘மகாகாளி’ என்று அதற்குத் தலைப்புத் தந்தேன்.

ஒவ்வொரு எழுத்தாளன் பின் ஒருத்தி இருக்க வேண்டும் என்பது இந்த வகையில் உண்மையாயிற்று.

“என்ன காளியைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறீர்?” என்று கேட்டாள்.

“லட்சுமியைப்பற்றி எழுத முடியவில்லை; எனக்குக் கிடைத்த அருட்பிரசாதம் இதுதான்” என்றேன்.

என் கவிதை வடிவாக அவள் நின்றாள்; ரசித்தேன்.

“நீ எனக்கு நறுந்தேன்” என்று தொடர்ந்தேன்.

“உன்னை அடியோடு வெறுத்தேன்” என்றாள்.

எங்கள் பேச்சுத் தேனாகப் பொழிந்தது.

“இதை எங்குக் கற்றீர்?” என்றாள்

“கண்ணதாசன் காட்டிய வழி” என்றேன்.

அவள் சொன்னாள் “கண்ணதாசனைப் பின் பற்றுங்கள் எழுதினால் வெற்றி கிடைக்கும்” என்றாள்.

கவிஞன் ஆக முடியாது என்பதை உணர்ந்தேன். காரணம், இந்த சினிமாக்காரர்களால் கவிஞர்கள் உற்பத்தி மிகுதி என அறிந்தேன்.

வீட்டிலேயே இருந்து கொண்டு அறுக்க விரும்ப வில்லை; எங்காவது ஏதாவது எப்படியாவது என்று ஆவதற்கு உரிய வழிவகைகளைச் சிந்தித்தேன்.

லைட் பாயாக இருந்தவன் எல்லாம் லைஃப்பாய் சோப்பில் விளம்பரம் ஆகிப் பின் படிப்படியாக முன்னணி நடிகன் ஆகிறார்கள். ‘எமன்’ என்ற நடிகனின் பேட்டியைப் பார்த்தேன். கொலையாளி வேடத்தில் அவனை வெல்பவர் இல்லை என்பதால் இந்தப் பெயர் அவனுக்குப் படப்பெயர் ஆகிவிட்டது’.

“எங்கேயும் உள்ளே நுழைவதுதான் கஷ்டம்; பிறகு ஒப்புக் கொள்ளலாம்” என்று அவன் பேட்டி கொடுத்து இருந்தான்.

இந்த சினிமா மதிக்காத ஒரு நபர் யார் என்று சிந்தித்தேன்; கதாசிரியன் என்பதை உணர்ந்தேன். அந்த இடத்துக்கு அதிகம் போட்டி இல்லை என்பதை அறிந்தேன்.

‘கதாசிரியன்’ என்றால் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளுவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். கேட்டால் ‘அறுவை’ அதனால் உள்ளே விடுவது இல்லை என்று காவல் கூர்க்கா சொல்கிறான்.

பத்திரிகைக்குள் நுழைவது என்று தீர்மானித்தேன்.”
 “பூணூல் இல்லை.” உள்ளே நுழைய முடியாது என்று சொன்னார்கள்.

“அனுமதி இல்லை” என்று எழுதி இருந்தது.

“ஆசிரியரைப் பார்க்க வேண்டும்” என்றேன்.

“அவர் மும்முரமாகத் தலையங்கம் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்” என்று சொன்னார்கள்.

கோபம் வந்து விடுவிடு என்று கதவைத் தள்ளிக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்தேன்.

அவர் உண்மையில் தலையங்கம் தீட்டுவதைப் பார்க்க முடிந்தது

மற்றும் சில அங்கங்களையும் அவள் கரங்கள் வருடிக் கொண்டிருந்தன.

அதிர்ச்சி அடைந்தேன்; எழுதவில்லை. குளிர் சாய்ந்து கொண்டிருந்தார்.

அவர் செய்கையை வைத்து அவரை மிரட்டினேன்.

எனக்கு இங்கு எழுத இடம் கொடு; மறுத்தால் உன்னை வைத்து எழுதி விடுவேன் என்றான்.

பதராமல் அவர் ஆரம்பத்தில் அச்சப்பிழை திருத்தம் உத்தியோகம் தர ஏற்பாடு செய்தார்.

அச்சப்பிழை திருத்தம் உத்தியோகம் தான் அங்கு வரும் கதைகளைப் படிக்க முடிந்தது. திருட முடிந்தது; பெயர்களை மாற்றினேன். தலைப்பைத் திருத்தினேன். தகிடுகித்தம் செய்தேன் “முடிவு நான் ஒரு சிறந்த சிறு கதை எழுத்தாளன் ஆக முடிந்தது.

என் மனைவியிடம் இந்த ரகசியம் சொல்லவில்லை? எப்படிங்க உங்களால் எழுத முடிகிறது” என்று கேட்டார்.

அவள் என்னை ஒரு மேதை என்று முடிவு செய்து விட்டாள்,

‘இரவில் ஏன் சுண் விழிக்கிறீர்’ என்று கேட்பாள்.

‘இப்படி எழுதினால் உடம்புக்கு என்ன ஆகும்’ என்று விசாரிப்பாள்.

“நீங்கள் உண்மையில் பிரமதேவனாகப் பிறக்க வேண்டியவர் இப்படி இங்கே வந்து மாட்டிக் கொண்டீர்கள்” என்பாள்.

எனக்குக் குழந்தை இல்லை.

எதை வைத்து இவள் என்னை இப்படிச் கூறினாள் என்பது புலப்படவில்லை.

‘எழுத்து தத்ரூபமாக இருக்கிறது’ என்பாள்.

‘பொய் சொல்லக் கூடாது’ என்றேன்.

அவளுக்கு விளங்கவில்லை.

பொய்யை வைத்து எழுதக் கூடாது என்றேன்.

அவள் ஒரு கதை எழுதி வைத்திருந்தாள். அதை என்னிடம் தந்து பத்திரிகையில் போட்டு அருளுமாறு வேண்டினாள்.

“நீ அறிமுகம் ஆகாதவள் எடுபடாது” என்றேன்.

“உங்கள் பேரிலேயே வரட்டும்” என்றாள்.

அவள் எழுதிய முதல் கதை காதல் கதை.

அவள் ஆரம்ப எழுத்து என்பதை அது காட்டியது.

அவள் இளமை ஆசைகளை எல்லாம்
இதில் மகாட்டி வைத்து இருந்தாள்

“அவள் தான் இவள்?” என்று சந்தேகம்
வந்தது. நீ யாரை வைத்து எழுதுகிறாய்” என்று
கேட்டேன்.

“சுவரை வைத்துத்தான் சித்திரம்
வரைகிறேன்; என்றாள்.

ஆதாரத் தோடுதான் தான் எழுதுவதாக
அறிவித்தாள்.

‘கரிக்கட்டை’ என்று அந்தக்
கதைக்குத் தலைப்புத் தந்தாள்.

அவன் அழகன் என்கிறாள்;

“அவன் அழகன் என்கிறாய்; எப்படி
அவளிடம் அவன் இப்படி நடந்து கொண்டான்”
என்று கேட்டேன்.

‘அப்படித்தான் இந்த ஆண்கள்’
என்றாள்.

அந்தக் கதைக்கு அமோசமான வரவேற்பு
ஏற்பட்டது.

கரிக்கட்டை என்றதலைப்பு அவ்ளை ஓர் ஓவியனாகவும் ஆக்கிவிட்டது. வீட்டுச் சுவர்களில் எல்லாம் இந்தத் தலைப்பு இடம் பெற்றது.

“ஏன் இப்படிச் சுவரைக் கரியாக்கி விட்டாய்” என்று கேட்டேன் அதே நினைவு.

அவள் என்னை விரும்புகிறாள் என்பதை அறிய முடிந்தது.

“கரித்துண்டு” என்ற நாவல் பரிசு வாங்கி இருக்கிறது. என்றாள்.

“அது கதை; இது சதை” என்றேன்.

“அந்த நாவல் தான் இதற்கு விதை” என்றாள்

இவள் தமிழில் நாவல்கள் படிக்கிறாள் என்பதை அறிய முடிந்தது.

தாடி என்ற பெயரே எனக்கும் புனை பெயராகி விட்டது.

தாடி எழுதுகிற கதை புதுமை மிக்கது என்ற பெயர் வாங்கிவிட்டேன்.

பிறகு நடிகையைத் தொட்டேன். வேறு யாரைப்பற்றி எழுதுவது.

“ஒரு நடிகை நடிக்க வருகிறாள்” என்ற தலைப்பைத் தந்தேன்,

இந்தத் தலைப்பை ஒரு பிரபல நாவலாசிரியரிடம் இருந்தது திருடிக்கொண்டது.

இந்தக் கதை ஒரு நடிகையின் உண்மை வாழ்க்கையைத் தொட்டுவிட்டது.

அவள் என்னை வழக்கு மன்றத்தில் நிறுத்தி விட்டாள்.

அதற்குப்பிறகு 'எப்படி எழுதுவது?' என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன்.

தாக்கி எழுதுவதுதான் எழுந்து என்பதை அறிந்து கொண்டேன்.

யார் யாரோ மிரட்டல் கடிதங்கள் எழுதக் தொடங்கி விட்டார்கள்.

"இது உன் எழுத்துக்கு வெற்றி" என்று பாராட்டினார்கள்.

"யார் மனமும் புண்படாதபடி எழுத வேண்டும்" என்று அறிவுரை கூறினார் என் தலைவர்; அதாவது தலையங்கம் எழுதி வரும் தலைமை ஆசிரியர்.

"அதற்கு ஒரு தமிழ் எழுத்தாளரின் எழுத்துக்களை சுட்டிக் காட்டினார் எனக்கு வேகம் வளர்ந்தது. என் எழுத்தில்கூடு பிறந்தது; அனல் கக்கியது "நீ பகையைத் தேடிச் செல்கிறாய்" என்று அறிவித்தார்கள்.

“கரிக்கட்டை” அந்தக் கதைக்கு வடபழனியில் இருந்து அழைப்பு வந்தது.

அதைக் கொச்செப்படுத்த விரும்பவில்லை.

என் மனைவி ஒப்புக் கொள்ளவில்லை.

கதை படத்தில் வர வேண்டும் என்று விரும்பினாள்
அந்தப் பாத்திரத்தை ஏற்று நடிக்க எந்த அழகியும்
முன் வரவில்லை’

“பணக்காரி” என்றதலைப்பைக் கொடுத்து அவளை
அழுஞ்ளவளாக்கிய பிறகு அதை நடிக்க அமெரிக்கா
வுக்குப் போய்த் திரும்பிவந்த நடிகை நடிக்க முன் வந்தாள்

“பணக்காரி” ஒகோ என்று ஓடியது.

அதற்குப் பிறகு என் வீடுதேடி அஞ்சல் கடிதங்கள்
நிறைய வந்தன..

தாடி என்ற பெயரை மட்டும் கொடுத்தால் போதும்
என்றார்கள்.

“முடியாது நானே எழுதுவேன்” என்றேன்.

“ஒரு முறைதான் ஒருவன் கதை அழகாக எழுத
முடியும். தொடர்ந்து எழுத முடியாது; எழுதினால்
தோல்விதான்’ என்று அனுபவம் கொண்டு சொன்னார்கள்

“என்ன செய்ய வேண்டும்’ என்றுகேட்டேன்.

“உங்கள் பெயர்மட்டும் தந்து விடுங்கள் நாங்கள் படம் எடுத்துக் கொள்கிறோம்” என்றார்கள்.

“கதையே வேண்டாம்; கதை இல்லாமல் படம் எடுப்பதில்தான் படத்தின் வெற்றி இன்றைய நிலை” என்றார்கள்.

என் விட்டு முகப்பில் “தாடி” என்று கல்லில் எழுதி வைத்தேன். இந்தப் பெயரில் பல படங்கள் ஒடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஸ்கூட்டருக்குக் கிடைத்த எண் அதிருஷ்டம் என்று நினைத்தேன்; அதே போன்ற அதிருஷ்ட எண் என் புதிய காருக்குத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

4. நாரதமுனிவரின் பூலோக யாத்திரை

விசா இல்லாமல் விசயம் செய்த நபர் யார் என்று
விறுவிறுப்பாக அவரைச் சுற்றிக் கொண்டார்கள்.

“விசா எங்கே?” என்று கேட்டான்.

“எனக்குத் தேவை இல்லை என்கிறார்.” வந்தவர்.

“ஏன்?”

“வெளிநாட்டு டாலர்கள் நிறைய கொண்டு வந்திருக்
கிறேன்; பாரத நாட்டில் முதலீடு செய்ய’ என்றார்.”

“உங்களுக்கு விசா தேவையில்லை; காராளமாக
வரலாம்; கதவுகள் திறந்து வைத்து இருக்கிறோம்
என்றார்கள்.

பொடி டப்பா எடுத்தார்; காரம் மணம் மிகுந்த
பட்டணம் பொடி அவர் கையில் இருந்தது.

“இது எப்படிக் கிடைத்தது?”

“இதுதான் எங்கள் நாட்டுக்கு அதிகம் ஏற்றுமதியா
கிறது. டால்லர் சம்பாதித்துக் கொடுப்பதே இந்தப்
பட்டணம் பொடிதான்” என்றார்.

“உலகத்திலேயே பொடி டப்பாக்கள் இந்தியாவில்
தான் தயார் ஆகின்றன; அதுவும் கும்பகோணம் இதற்குப்
பேர் போனது” என்று அவர் சொல்லித் தெரிந்து கொண்
டார்கள்.

நாரத முனிவரின் பூலோக யாத்திரை பற்றிப் பல
பத்திரிகைகளில் முன்னறிவுப்பு வந்திருந்தன. அவரை

வரலேற்க வழக்கம்போல் வருகின்ற கட்சிக்காரர்கள் யாரும் இல்லை.

பத்திரிகைக் காரர்கள் ஏராளமாக வந்து குவிந்திருந்தார்கள்.

ஒரு சின்ன பெண் பூச் செண்டும் மாலையும் கொண்டு வந்து முன் நின்றாள்.

நாரதர் முன்விழிப்போடு மறுத்துவிட்டார். அவர் பார்த்த தமிழ்ப் படங்களில் பூச் செண்டில் 'பாம்' வைத்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறார். மாலை துண்டு எதுவும் கூடாது என்று உறுதியாக இருந்தார். ராஜீவ் காந்தியைக் கொலை செய்ததில் இருந்து அவருக்கு இப்படி ஒரு பயம் ஏற்பட்டு விட்டது.

மறுநாள் பத்திரிகையில் மாலைகளை ஏற்காத பிரமுகர் என்று விளம்பரம் தரப்பட்டது.

கின்னத் புத்தகத்தில் அவர் பெயர் இடம் பெற்றது என்று கேள்வி.

பக்த கோடிகள் சிலர் அவரைத் தரிசிக்க வந்திருந்தனர்

அவருக்கு ஆரத்தி எடுத்துக் கர்ப்பூரம் கொளுத்தி வழிபட்டு வழி விட்டனர்.

‘ஏன் சுவாமி தங்கள் பூலோக விஜயம்?’ என்று குட்டிக் கலை விமரிசனப் பத்திரிகை ஒன்றுபேட்டியில் கேட்ட கேள்வி இது.

“தெய்வங்கள் எல்லாம் அண்ணாநகருக்கும் பெசண்டு நகருக்கும் குடி வந்து விட்டார்கள். அட்டலட்சுமிகளும் அடையாறு வந்து சேர்ந்து விட்டார்கள். அங்கு எனக்கு ‘போர்’ அடித்தது; வந்து விட்டேன்” என்றார்.

“கலகம் செய்வது உம் தொழிலாமே”

“தெய்வத்திலகங்கள் அப்படி நினைக்கிறார்கள். என் வாயிலிருந்து ஏதாவது வந்தால் அதை வைத்து அவர்கள் சண்டை போட்டுக் கொள்கிறார்கள். அதற்கு நான் என்ன செய்ய முடியும். இப்பொழுது தெய்வப் பெண்கள் ரொம்பவும் முன்னேறி விட்டார்கள்’ கம்ப்யூட்டர் சைன்ஸ் அது இது என்று படிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். கணவனோடு சண்டை போடுவது தம் நிலைக்குத் தூழ்வு என்று கருதுகிறார்கள்; ஊடல் என்பது ‘வாடல் இருந்தால் தானே வரும்; அவர்கள் சின்ன சின்ன விஷயங்களில் ஈடுபடுவது இல்லை; அதனால் இப்பொழுது எனக்கு அங்கு வேலை இல்லாமல் போய் விட்டது” என்று சுருக்கமாகச் சொல்லி முடித்தார்.

“பாரதப் பிரதமரைப் பார்க்க உத்தேசம் உண்டா?”

‘மூக்கியமாக அலரைத்தான் பார்க்க வந்திருக்கிறேன். வெளிநாட்டு மூலதனம் கொண்டு வந்து தொழில் நடத்த அனுமதி தந்திருக்கிறார் என்று கேள்விப்பட்டோம்.

அளகாபுரியில் இருந்து குபேரன் ஒரு செய்தி சொல்லி அனுப்பினார். அவர் நடத்தும் உலக வங்கியில் இருந்து நிறைய மூலதனம் அள்ளித்தந்திருக்கிறார். தமிழ் நாட்டில் இப்பொழுது நிறைய புராணப்படங்கள் எடுக்கிறார்கள்ளாமே அது போல் ஒரு படம் எடுத்துக் கொண்டு வர அனுப்பி இருக்கிறார்’.

நாரதர் சொன்னது மிகவும் வியப்பாக இருந்தது அவர் வள்ளித்திருமணம் சுகதலப்பிராதபன் காலத்தில் இருக்கிறார் என்று நினைத்தார்கள்.

“புராணப் படங்களா திருவிளையாடற் புராணம் எடுத்தோமே அதைச் சொல்கிறீர்களா”

“அது இல்லை இன்று ராட்சதர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் போராட்டத்தை எடுக்கிறீர்களாமே”

“அப்படி எல்லாம் இல்லையே”

‘கடத்தல்காரர்களை வைத்துப் படம் எடுக்கிறார்கள் அதைத் தான் சொல்கிறேன். பெரும்பாலும் படங்களில் இதுபோன்ற வில்லன்கள்தாம் வருகிறார்கள். ‘ரஜினிகாந்தி விஜயகாந்தி இவர்கள் தாம் தெய்வ அவதாரங்கள் என்கிறார்கள். சிறுவர்கள் எல்லாம் இவர்களைத்தான் வழிபடுகிறார்களாம். இவர்கள் இந்த வில்லன்களை எதிர்த்து அடிக்கும் படங்கள்தாம் ஓடுகிறதாம்- இதுக்கும் புராணப் படங்களுக்கும் எங்களால் வித்தியாசம் காணமுடியவில்லை. அடி உதைஇடி மின்னல் இது தானே தமிழ்ப்படம். இந்த நவீன புராணப்படங்களை தேவலோகத்து ரசிகர்கள் பார்க்க வேண்டுமாம்’ என்றார்.

டி.வி. நிலையத்தில் இவருக்கு ஒரு சந்திப்பு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டது. அதற்கு என்றே நியமிக்கப்படும். ஆரணங்கு ஒருத்தி அவரை வளைத்துக் கொள்கிறாள்.

இவள் தெய்வப் பெண்ணோ மானிடப் பெண்ணோ என்ற சந்தேகம் வந்து விட்டது.

அவள் கண்கள் இமைத்தன; கால்கள் காசினியினில் தோய்ந்தன; இதழ்களில் சிவப்பேறின; அவள் வைத்திருந்த பூ பிளாஸ்டிக் பூவாக இருந்தது. அதனால் இவள் மானிடப் பெண்ணே என்று முடிவுக்கு வந்தார்.

“நீங்கள் ஒண்டிக் கட்டையா ஜால்ராவா?” என்று ஒருகேள்வி கேட்டு வைத்தாள்.

அதாவது மணம் ஆகாதவரா மணம் ஆகி மனைவிக் குத் தாளம் போடுகிறவரா என்பது இதன் அர்த்தம் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டார்.

‘பொடிமட்டை’ எடுத்துந் கொஞ்சம் உறிஞ்சினார்.

உற்சாகம் வந்தது.

‘இதென்ன கெட்ட பழக்கம்’ என்கின்றனர்.

“புகை பிடிக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்களே தவிரப் பொடி போடக் கூடாது என்று யாரும் சொல்லவில்லையே’ என்று கூறினார்.

‘சிகிரெட்டு உடம்புக்குக் கெடுதி அதனால்தான் இந்த பொடி மட்டை’ என்றார்.

‘சங்கீதம் பாடுகிறவர்கள் பழகிக் கொள்ளும் பொடி விஷயம் இது’ என்றார்.

“உங்களுக்குத் திருமணம் ஆகி விட்டதா? என்று திருப்பிக் கேட்டார்.

“ஆகிவிட்டது; டைவர்க் செய்துவிட்டேன்” என்றார் வினா தொடுத்தவர். நாரதர்.

‘இந்தச் சின்ன வயதிலா?’

‘கிழவியான பிறகா டைவர்க் செய்து கொள் வார்கள் என்று கேட்டாள்.

‘காரணம்?’

“இதைவிட better chance வர இருந்தது.”

‘என்ன ஆயிற்று?’

‘என்னைவிட better girl அவரை வளைத்துக் கொண்டாள்’

“உங்கள் நிலைமை?

“கொஞ்சம் பொடி கொடுங்கள் சொல்கிறேன்” என்றாள்.

“ஓரே கிக்காக இருக்கிறதே” என்றாள்,

“கொஞ்சம் திக்காகப் போட்டுப் பாருங்கள்”

அவள் கண்களில் நீர் சிவந்தன.

“நீங்கள்தான் இசைக்கே மூலகர்த்தா என்று சொல்கிறார்களே”

“அப்படிச் சொன்ன காலம் உண்டு, கூட்டத்தைக் கலைக்கப் போலீசு தேவை இல்லை”

“கருநாடக சங்கீதம்”

“நாங்கள் இப்பொழுது பாப்மியூசிக் பாடுகிறோம்.

நீங்கள் இன்னும் கர்நாடக சங்கீதத்தையே கட்டிக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள்”

“நீர் தேவனாகப் பேசவில்லையே”

“நாங்கள் எல்லாம் மாறி விட்டோம்; மனிதனைப் போல வாழ்வது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டோம்”

“காரணம்”

“சுக போதை எங்களைக் கெடுத்து விட்டது உழைப்பில் உள்ள சுகம் மனிதர்கள் அனுபவிக்கிறார்கள். அதை இழந்து விட்டோம்.

நாங்களும் மனிதர்களைப் போலச் குழந்தைகளைப் பெற விரும்புகிறோம்; இது முதற்படி”

‘அது எப்படி?’

“தேவர்களுக்குழந்தைகள் பெற்றதாக எந்தக் கதையாவது கேள்விப்பட்டது உண்டா? ஆடல் பாடல் கூடல் கும்மாளம் சுருக்கமாகச் சொன்னால் குடி கூத்து இது தான் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். நரை திரை வயது மூப்பு இந்த மாற்றங்கள் இல்லாத வாழ்க்கை ஒரு வாழ்க்கையா?

நாங்கள் மாறுதலை விரும்பி விட்டோம். எங்கள் பழைய பல்லவி எடுபடாது. தெய்வங்களைப் பாடுவதை விட்டு உழைப்பை மதிக்கக் கற்றுக் கொண்டாம்; நீ இந்திரன் சந்திரன், என்று புகழ்வதை விட்டுவிட்டோம்;

“டி. வி. யில் கந்த புராணம் போடுகிறோமே உங்கள் அபிப்பிராயம்?”

“மனுஷனைப் பற்றிப் பேசும் காலம் இது; மனுஷனைச் சந்திக்கப்பயப்படுகிறீர்கள். மக்களைத் திசை திருப்ப எங்கள் கதைகளைப் போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள்

அதற்குமேல் இவரைச் சற்றுப் பேசவிட்டால் விபரீதமாகி விடும் என்று ஜன கண மன பாடி முடிக்க விரும்பினாள்.

“இக்கால இளைஞர்களுக்கு நீங்கள் விடுக்கும் செய்தி ஏதாவது?”

“எந்தத்துறையில்” என்று அவர் திருப்பிக் கேட்டார்

“அறிவுரை?”

“அறவுரைகள் சொல்லிப் பழகிய எனக்கு அறிவுரை கூறத் தெரியாது. அதற்கு அனுபவம் தேவை; மண்ணுலகில் வாழ்ந்து அவர்கள் பிரச்சனைகளை அறிந்துதான் அறிவுரை கூறமுடியும். அறவுரைகள் கூறக் கீதை, குறள் நீதிநெறி, நஷ்

வழி ஏராளம் - உள்ளன. கற்றுத் தர யான் வரவில்லை; கற்றுக் கொள்ளவே வந்திருக்கிறேன்'' என்று கூறி முடித்தார்.

இந்தச் சந்திப்புப் புதுமையாக இருந்தது நாரதரின் தேவகானம் கேட்பது போல இருந்தது.

நயா டில்லிக்கு நாரதர் பயணம் தொடர்ந்தது.

தான் எப்படிப் பிரதமரைச் சந்திப்பது என்று யோசனை செய்தார். வெளி நாட்டுத் தூதர் என்றால் மரியாதை கிடைக்கும் என்பதால் தன்னை இந்திரன் அனுப்பி வைத்தாக அறிவித்தார்.

'இந்திரன் மாறவே இல்லையா' என்று கேட்டார்.

'இந்திராணிதான் ஆட்சி செய்கிறாள். தேவர்கள் பெண்களை மதிக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள்'

'இந்திரன்?'

'வேலை இல்லை; வேதனைப் படுகிறார் வங்கி வழக் குகளில் சிக்கிக்கொண்டு வெளிவரமுடியாமல் இருக்கிறார்'

'அங்கும் இப்படித்தானா' என்று கேட்டுவிட்டு 'அப் புறம்?' என்றார்.

'எந்தப்புறம்' என்று கேட்டார்.

'நடன மாதர்கள்?'

‘அவர்கள் அதை கௌரவம். என்று ஆடுவதைவிட்டு விட்டுப் படித்துப் பதவிகள் தாங்கி மற்றவர்களை ஆட்டு விக்கிறார்கள்”

“குடும்பக் கட்டுப்பாடு”

‘மரண பயம் இல்லாமல் இருந்தது. அதைப் புகுத்திய பிறகு எல்லாம் சரியாகிவிட்டது’.

புதுவெள்ளம் வருகிறது. பழைய வெள்ளம் மறைகிறது காலங்கள் மாறுகின்றன. ஞாலத்தைப் போல சப்த ஸ்வரங்களைக் கேட்கிறோம்’ புதுமலர்கள் பூத்துக்குலுங்குகின்றன. பழமை மடிந்து விடுகிறது.,

‘சத்தியலோம் வைகுந்தம் கயிலாயம்?’

‘டி.வி. வீடியோ வந்த பிறகு இவை எல்லாம் உங்கள் நயா டில்லி ஆகிவிட்டன இப்பொழுது சென்றால் உங்களால் அடையாளம் காணமுடியாது’ என்றார்.

அவருக்கு திக்கென்று தூக்கி வாரிப்போட்டது.

அதற்குமேல் அவருக்கு விசாரிக்க விருப்பம் எழவில்லை.

‘வந்த விஷயம்?’

‘வெளிநாட்டு மூலதனம் நிறைய கொண்டு வந்திருக்கிறேன் ‘கடத்தல் படங்களை எடுக்க விரும்புகிறோம்’ என்றார்.

‘அனுமதிக்க முடியாது’ என்றார்.

“நாங்களே இந்த வன்முறைப் படங்களைக் கட்டுப் படுத்த வழி தெரிபாமல் வாடுகிறோம். நீர் இவற்றை மேலும் வளர்க்க இடம் தரமுடியாது. பக்திப் படங்கள் வேண்டுமானால் பிடிக்கலாம்” என்று அறிவுரை தந்தார்.

‘எங்கள் இளைஞர்கள் துடித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆதிகாலத்தில் இராவணன் சீதையைக் கடத்தியது முதல் கடத்தல் படம். அப்புறம் இதைப் போலப் படங்கள் வரவில்லை என்று ஏங்குகிறார்கள்’.

இந்தப் படங்களால் கோடிக்கணக்காக டாலர்கள் வந்து குவியும்’ என்றார்.

‘டாலர்கள் வந்தால் சரி’ என்ற சபலம் ஏற்பட்டது.

காந்தியின் படம் அவர் முன்னால் இருந்து அவரைத் தடுத்தது.

“முடியாது” என்று சொல்லி மறுத்துவிட்டார்.

‘அசத்தியங்களுக்குப் பாரதம் துணை போகாது’ என்று சொல்லி முடித்தார்.

நாரதர் மிகவும் சோர்வோடு காணப்பட்டார். பாரத நாட்டில் மக்களைத் திசை திருப்பும் கடத்தல் படங்கள் தான் ஓடுகின்றன என்ற அபிப்பிராயத்தில் வந்தவர்; அதற்கு எதிர்ப்பும் இருக்கிறது என்பதை அறிகிறார்.

அன்று இரவு பொழுதுபோகவில்லை. வெள்ளிக் கிழமை நள்ளிரவுப் படம் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

‘ஏர்முனை’ என்ற தமிழ்ப்படம் காட்டப்பட்டது. பாரத தேசம் முழுவதும் பார்க்கிறார்கள்.

அவருக்கே வியப்பு ஏற்பட்டது.

விவசாயிகளின் அல்லல்கள் தீவிரமாகச் சித்திரிக்கப் பட்டு இருந்தன. அரசியல் மோசடிகள், கட்சிகளின் ஆதிக்கம், அதிகாரிகளின் அட்டுழியங்கள், மக்கள் எதிர்ப்பு, பயங்கரவாதம், சாலைமறியல் போராட்டம் இவற்றைக் காட்டிய படம் அது.

இன்றுமக்கள் விழிப்போடுதான் இருக்கிறார்கள் போராட்டங்கள் தொடர்கின்றன என்பதை அச்சித்திரம் காட்டியது.

‘காதல்’ என்பது அடியோடு இடம் பெறவில்லை. வாழ்க்கையின் மோதல்களைக் காட்டும் அருமையான படம் அது.

பாரதம் விழித்துக் கெண்டது. போராட்டங்கள் தொடரும் என்பதை அறிய முடிந்தது.

ஜனநாயகத்தின் கொடுமைதான் ஊழல்களுக்குக் காரணம் என்பதை அறிந்து அச்செய்தியோடு தெய்வ லோகம் திரும்பிச் சென்றார். வழி அனுப்ப அவர் யாரையும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

வந்ததும் தெரியாது போனதும் தெரியாது. அவர் யாத்திரை விளம்பர முத்திரையின்றி முடிந்தது.

படம் எடுக்க அனுமதி கிடைக்கவில்லை; மூலதனம் தவருன வழிகளுக்குப் பாரதம் ஏற்காது என்று தெரிந்து கொண்டார்.

தொழில் வளர்ச்சிக்காகத்தான் வெளிநாட்டு மூலதனம் வரவேற்கப்படும். என்ற செய்தி அறிந்து மனநிறைவோடு திரும்பிச் சென்றார்.

